

Д-р Алберт Санчес е биохимик, специалист по храненето. Завършил е образованието си в Университета Монте Морелос в Мексико. В продължение на много години е бил преподавател в Медицинския университет Лома Линда в Калифорния и там е извършил задълбочена изследователска работа свързана с протеините. Особена област на неговото внимание са били изследванията върху аминокиселините и по-специално различното въздействие на заменимите и незаменимите аминокиселини върху организма.

Днес д-р Санчес работи като преподавател в Тихоокеанския център за здравно обучение в Бейкърсфилд, Калифорния.

През 1997г. на 16-тия международен конгрес по хранене в Монреал, Канада, д-р Санчес изнесе доклад на тема "Различията в плазменото ниво на аминокиселините при жените, като причина за по-ниския риск от сърдечносъдови заболявания в сравнение с мъжете", който предизвика много голям интерес.

Настоящата книга представлява плод на многогодишни наблюдения, размишления и обобщения на автора, който разглежда здравето в духовен аспект и спазването на здравните закони, не само като средство за неговото запазване и поддържане, а като израз на уважение, обич и преклонение към Този, Който ни е създал.

ISBN 954-8859-19-X

Здравният план роден отново

Алберт Санчес

Здравният план роден отново

*Вижданията на един специалист по храненето
за вярата като основа на доброто здраве*

Алберт Санчес

Съдържание

ПРЕДГОВОР	5
ВЪВЕДЕНИЕ	7
Физическо и духовно здраве	12
Мъртви, но живи	16
Праведност чрез вяра	16
Служете на Бога с цялото си същество	17
Необходимостта от смърт	19
Поканата за нов живот	25
Физическото тяло и оправданието чрез вяра..	27
Призивът	27
Отговорът	29
Дарът на здравето	31
Здрав ум!	35
Един несъвършен свят	37
Физическо здраве	43
Обикнали Христос	50
Нуждата от здравно пропагандиране	56
Здраве в най-добрия му вид	60
ЗАКЛЮЧЕНИЕ	62

Оригинално заглавие:
Another Look at the Divine Health Plan
Copyright © 1998 by
Albert Sanchez, DrPH
Pacific Health Education Center

Първо издание на български език - 1999
Издателски права © "Интеграл Г" - София 1998
Всички права запазени

Преводач: Райна Стойкова
Редактор: Венета Попова
Предпечатна подготовка: Владислав Григоров

ISBN 954-8859-19-X

ПРЕДГОВОР

Организациите за поддържане на здравето са център на вниманието в системата за здравно осигуряване в САЩ. Но настоящият труд няма нищо общо с правителствения подход към здравеопазването. Той е изцяло свързан с личната отговорност за даденото ни от Бога здраве.

Този доклад се появи след едно изследване на Писанията, където оправдание чрез вяра и физическото ни здраве се преплитат. Оправданието чрез вяра зависи от нашия отговор на Бога и по отношение на тялото ни. По същия начин физическото здраве зависи от връзките ни с Бога чрез последователно оправдание чрез вяра.

Този доклад е разработен единствено въз основа на размишления върху това, което казва Библията, като е използван и конкурданс. Това в никакъв случай не е изчерпателно изследване върху физическото здраве. Целта на този труд не е да представи библейска основа за различните здравни закони. То е началото на едно по-нататъшно изследване върху това, което Бог ни е представил в любовта си относно физическото ни здраве.

Всяка добра мисъл в това изследване е дадена отгоре, нямам претенции към никоя от тях. Приемам обаче всички грешки в концепцията или в предаването на идеите в този доклад за лично мои.

Надявам се, че някой може да получи някаква полза и вдъхновение, както и аз самият, размишлявайки върху тази широка и дълбока тема. Краят на времето е близо. Вярвам, че съвестното поддържане към Божията воля в моралните принципи ще се трансформира в едно спонтанно, радостно признаване на Божията воля в законите на нашето тяло. Резултатът ще бъде по-малко страдание и по-голяма наслада от физическото и духовно здраве.

Едно разбиране за здравето от гледна точка на оправдание

чрез вяра ще подпомогне тези, които съвестно съблюдават здравните закони. Ще ни даде една база за действие основано на любовта, вместо да бъдем вързани към детайлите на принципа. Ще ни открие по-добър поглед върху Божията любов в Неговото творение, както и в изкуплението Му. В същото време ще премахне всяко критикарство към другите в начина им на живот.

Едно разбиране на здравето основано на оправдание чрез вяра ще ни накара да споделим добрите вести за физическото здраве колкото е възможно по-високо и настойчиво във връзка с моралните закони. При това, ние ще го направим с възможно най-голяма загриженост, любов и нежност. Дано има много, които да се присъединят към тази армия от здравни вестители, изпълнени с истинска любов към Бога и към другите.

ВЪВЕДЕНИЕ

Здравната вест, така както ни е представена в Писанието, е прекрасна. Тя е благословение от Бога за нашето физическо, умствено и душевно здраве.

Жалко е, че много хора, вместо да виждат в нея действително благословение, я пренебрегват или грубо преиначават. Здравната вест се използва често като бухалка, с която налагаме другите така, че те да се вместиат в нашите разбирания за здравословен живот. Друга популярна употреба е да категоризираме хората и християнската им посветеност според степента или броя на добрите здравни принципи, които те следват. Използването на здравната вест по подобни начини представлява брутална злоупотреба и изопачаване на любовта на Бога, както е илюстрирано в следната история, разказана от моя приятел д-р Лен Мак Милан.

Жена с четири деца започнала да посещава църквата. Тя усетила красотата на Божията любов и се радвала в Господа. Пожелала да се кръсти. Около 3 седмици след кръщението ѝ една многогодишна членка на църквата я видяла сама в салона и почувствала голямата отговорност да я осведоми за всичко относно здравето. И пространно обяснила на новоповярвалата какво да яде и какво да не яде, за да бъде добра християнка.

Без съмнение утвърдената членка почувствала, че изпълнява своето религиозно задължение. Сред многото неща обяснили на младата сестра, че сиренето е неподходящо за храна и следователно би трябвало да не се яде. Бедната млада християнка едва била научила, че Библията изключва свинското от диетата.

Какви били резултатите? Тази събота била последната, в която новоповярвалата жена дошла на църква. По-късно в разговор с пастора тя казала, че членовете на църквата са прекалено погълнати от спазването на здравните навици, но изглежда не познават

добре своя Господ. Това е трагично, но вярно изявление за много самозвани здравни пропагандатори, и дори за обучени здравни професионалисти.

Подобен подход към здравната вест е ироничен, тъй като тя е дадена да усилва нашата възприемчивост към това да познаваме и обичаме Бога и другите, както обичаме себе си. Бог е любов, нежност и милост. Той ни притегля с обич. Той не ни отблъсква с унизителни забележки и осъждения.

Външното изпълнение на здравословните навици е истинска религиозна мания за някои. Стриктното придържането към принципите на здравословния начин на живот изглежда контролира целия им живот - и физически, и духовен. От друга страна, отделни хора считат, че физическото здраве има малко или няма никакво значение за духовното здраве и е извън тяхната религиозна опитност. И така, каква е връзката между физическото и духовно здраве?

Някъде през 1900-та година новопоявява се жена в Църквата на адвентистите, водеше библейски курс на моята баба в Мексико. За една от тези визити баба ми ѝ приготвила ядене, оценявайки усилията на дамата. Специалитетът сред ястията бил свинско месо. Какво ли бихте направили вие като нов член на църквата, след като Библията казва, че свинското месо е нечисто за храна, а вашият домакин е приготвил точно него, специално за вас? Сестрата почти се дадела, но яла от свинското, поне отчасти. Баба ми открила по-късно какво казва Библията за свинското и се извинила на жената. Въпросът, който незабавно възниква е, трябвало ли е жената да яде свинското, за да благоразположи домакинята и да наруши принципите си?

По време на обучението ми в университета, председател на Съюза на адвентистите от седмия ден умираше от рак. Може би рак на дебелото черво. Той помоли някои пастори и водещи здравни специалисти да молят Бога за него. Делегация от Лома Линда се съобрази с тази молба. Преди това председателят беше слушал членове на тази точно делегация от високо образовани хора да разкриват ясно в здравните си беседи към хората, че яденето на месо носи рискове от болести и ранна смърт. Но председателят си запушил ушите за този тип беседи, защото си обичал месото. Сега се нуждаел отчаяно от съвет от специалистите по хранене и от лекарите, за

да излекува болестта си.

Здравните специалисти бяха поставени пред дилема. Преди всичко онова, което имаха да кажат на болния относно здравето му, той вече го беше чул. Освен това ракът му беше злокачествен. От гледна точка на причината и следствието в науката здравните специалисти бяха направили възможното, за да предотвратят болестта му със своите беседи за предотвратяване на болестите чрез начина на живот. Какво повече можеха да направят. Можеха ли да вдъхнат кураж на пастора в неговата болест?

Не знам отговора на въпроса за този човек. Скоро след това той почина. Не се чувствам компетентен да отговоря и на въпроса за свинското. Баба ми стана твърде непоколебима адвентистка от седмия ден, стълб на младата тогава Църква на адвентистите от седмия ден в Такубайа, предградие на столицата Мексико, в продължение на повече от половин век. Баба вярваше, че ако жената не беше яла свинското, тя нямало да приема по-нататъшните ѝ посещения.

Откривам, че аз заедно с други се изхвърлям, правейки заключения относно правилното и погрешното за спорни въпроси като вече представените и други подобни. Ние и онези, които имат противоположни на нашите възгледи, твърдим, че защитаваме своите виждания според Писанието. Божието слово обаче, не е сборник от правила, по които да съдим другите. Никой не е призван да оценява другия. Тази роля принадлежи само на Бога. Няма и различни списъци от правила, от които можем да си изберем онези, които предпочитаме да следваме. Божието слово е персонално писмо на любов, чрез което Бог призовава отново към Себе Си всеки от нас индивидуално. Той кани всеки да Му сътрудничи в послушанието както към природните, така и към духовните закони.

Човешките оценки са повърхностни и неверни. Погрешна беше човешката оценка дори и на пророка, специално вдъхновения от Бога да избере човек за цар на Израил (1 Царе 16:7). Изборът на пророка беше неверен, защото всичко, което човешките същества могат да видят, е външността. В контраст с нашите оценки Бог гледа в сърцето с пълно разбиране и познание. След това Той оценява - според любовта Си. За нещастие ние сякаш имаме належащата нужда да оценяваме другите. Това ни кара да ставаме съдии, което не е наша работа. Освен това сме склонни да го правим с дух на антагонизъм и враждебност.

Единствения, когото имам право да оценявам е мен самия (2 Коринтяни 13:5) и никога някой друг (Римляни 2:1). Оценките за другите принадлежат изключително и само на Бога. А когато ни оценява, Той се отнася към нас с възможно най-голяма любов и нежност.

Красотата на принципа да не се съдят другите се крие в това, че Бог ни освобождава от критичния, съднически и обвинителен дух. Когато позволим Той да бъде съдията вместо нас, това ни освобождава напълно. Свободни сме да обичаме всички, независимо от това, в което вярват или правят. Свободни сме да обичаме, а не да мразим или укоряваме. И обратно, ако продължаваме да критикуваме и съдим, това ни прави слуги на автора и принца на осъждането (Откровение 12:10).

По време на моята професионална кариера като специалист по храненето са ми задавали много остри теологични въпроси относно диетата. Любим въпрос е: "Грях ли е да се яде месо?" Макар че този въпрос се повдига понякога само, за да се открие какво имам да кажа по него, понякога е и искрен въпрос, който изисква отговор. Въпрос, който пита за връзката между физическо и духовно здраве. Докато съм виждала много хора, които нехаят за физическото си здраве, виждала съм и много други, които са твърди и непреклонни относно онова, което те смятат, че Бог е казал за физическото здраве. Значителен брой от тях са новаци в областта на здравето. Други са добре обучени специалисти, но с много безкомпромисни и догматични възгледи относно позволеното и непозволеното за здравето. Те са сигурни, че възгледите им са точно онова, което представляват библейските указания за здравните навици. Често тези стриктни възгледи не са нищо друго освен праведност чрез дела, отнесена към физическите закони. По този начин вместо да представяме освобождаващата любов и радост на здравната вест, ние призоваваме към съобразяване със здравните закони с ревността и строгостта на фанатик.

Фанатиците и маниаците са извършили опустошителна работа, като са разрушили потенциалното въздействие върху здравето, когато бъде обединено с евангелието. От друга страна, онези, които не ги е грижа за здравето, изглежда преобладават. По този начин ние се намираме в онзи момент от растежа на църквата, в който здравето е все още маловажен въпрос. Днес няма ясна дефиниция

или ясна вест за това каква е здравната вест, как тя се отнася към духовността и как да я внедрим в църковната дейност. Крайностите в диетата и храната от една страна, или небрежността от друга, са извършили своята пагубна работа за елиминиране на стойността на здравето в църквата.

Физическо и духовно здраве

Здравните ентузиастични акцентират твърде често на позволеното и непозволеното в своите учения, без да представят вдъхновяващата любов, която ни обзема, когато зърнем своя Бог на любовта. Такъв усърден религиозен плам по отношение на здравето, макар че не се придружава от съответстващата любов, води до промени в поведението, които се приемат от другите хора за послушание към Божия здравен закон. Освен това такава ентузиастично и религиозно придържане към добрите здравословни навици се асоциира често с християнското посвещение. Всяко действие обаче, извършено, за да се придобият заслуги пред Бога, но без мотивът да е Неговата любов, не е нищо повече от праведност чрез дела.

Възгледът, според който здравните принципи се следват, за да се придобият облаги от Бога, може в действителност да ни отблъсне по-далеч от Него вместо да ни доближи до Него. Докато мислим, че сме в добра позиция пред Бога поради философията ни и стриктното ни придържане към здравните практики, издигнатите от нас самите стандарти на поведение акцентират човешкото, не Божественото. Постигнатото здраве е благодарение на нашите усилия, а не на Божествения дар на любовта.

Някои от тези безотговорни и често оплетени, обезпокояващи чувства и мисли за връзката между физическото и духовното здраве са може би причината, поради която много хора са склонни да разделят физическото здраве от духовното. Много църковни членове, които възприемат един здравословен начин на живот, изтъкват и подчертават на другите, че техните здравни навици са единствено с цел физическо здраве; това няма нищо общо с религията им. Вместо да възприемат праведност чрез дела в областта на здравословното живеене, както виждат, че правят други, те съзнателно или несъзнателно разделят напълно физическото здраве от духовното. Това

разделение води до заключението, че онова, което прием или ядем, е отделно от нашия духовен живот, тогава начинът ни на живот няма нищо общо с духовното ни здраве.

Нито здравния фанатик, нито този, който отделя физическото от духовното здраве, са в хармония с библейската основа на здравната вест. Това е вест на любов към болното човечество, което Бог желае да възстанови като тяло, ум и дух.

Въпросът за връзката между физическото и духовното здраве е илюстриран обширно и прекрасно в писанията на Елена Вайт, които като цяло Адвентистите от седмия ден считат за боговдъхновени. Най-прекрасното експозе за здравето, основано на Библията, е дадено в книгата ѝ "По стъпките на великия Лекар". Тя е написала онова, което ѝ е било открито за хората като цяло. Считам, че тази книга трябва да е наричана за принципи и навици по обществено здраве по целия свят. В допълнение има и компилации от писанията на Елена Вайт на здравна тематика. Към тях спадат: "Съвети за здравето" и "Диета и храна". Всички тези разработки са основани на Библията.

Преди много години по време на средното ми образование в частното църковно училище записах библейски клас. Започнах сериозно да изучавам здравната вест като цяло и здравословно хранене по специално в писанията на Е. Вайт. В тях, детайлите и спецификата на физическото здраве са по-ясно изразени, отколкото онова, което повечето хора лесно могат да извадят от Библията. Започнах ентузиастично да изследвам, категоризирам и сравнявам различните здравни съвети. От тези писания става съвсем ясно, че Бог е дал на църквата специална здравна вест от обич към хората.

Красотата на Божията любов в тази вест блестеше в своята прелест. Но още бях млад, някак си, по-скоро погълнат от това, което трябва и което не трябва да правим, отколкото да се възхищавам от любовта на Бога в Неговия закон и от дара на здравето. Да, за мен Бог беше любов, но подсъзнателно правилата и разпоредбите изглеждат надделяваха над усещането за тази любов, която стоеше зад всеки здравен принцип.

От съвсем млад вярвах, че физическото здраве е свързано с духовното. Но сякаш съществуваше едно обезпокоително, скрито противоречие, появило се в резултат на моето изследване. На повърхността изглеждаше, че физическото здраве е механизъм за спасе-

ние чрез дела. Това противоречи на истината, че спасението е единствено чрез вяра, не чрез дела. В ума си бях съгласен с разбирането, че телесното здраве, както и духовното, се добиват чрез вяра. Все пак многото да-та и не-та на физическото здраве сякаш ме объркваха и аз оставах с чувството, че трябва да правя и да живея, а не да вярвам и да живея.

Към края на семестъра бях обезпокоен след усилен изследвания по този въпрос. Чувствах се изпразнен въпреки натрупаното знание. Връщайки се назад виждам, че бях забелязал правилата, без да улавям в тях духа на Автора. По този начин аз се чувствах по-скоро като някой, който отбелязва резултатите от състезанието, отколкото като щастлив участник. Това ми напомни за безплодните усилия на Бенджамин Франклин да бъде добър, записвайки си всички добри дела, които е извършил. Най-накрая той се разочаровал, обезсърчил и захвърлил всичко.

В продължение на няколко месеца интензивно изследване изоставих изцяло темите за храненето и здравето, но продължих да изучавам Библията - Божията книга на любовта, дадена на човечеството. Постепенно отново започнах по-ясно да оценявам връзката между физическо и духовно здраве. Всичките парченца от пъзела си бяха там. Аз обаче се бях втренчил в буквата на закона, не в духа на закона. Скоро започнах да откривам, че колкото повече разбирах Божията любов, толкова повече можех да оценя любовта Му и в здравната вест.

Сега за мен представлява интерес да видя Божията вест на любов за физическото здраве така, както е дадена в Писанията, отделно от трудовете на Е. Вайт. Здравната вест в тези трудове е основана на Библията; но повечето хора по света не разполагат с тях, нито пък познават или възприемат тяхната стойност. Но имат достъп до Писанията. И освен това, истината трябва да извира от източника на всяка истина, т.е. от Библията (Исаия 8:20). Здравната вест в Писанието не е събрана в една книга. Тя е разпръсната из цялата Библия и човек трябва да изследва, за да я намери.

Наскоро изследвах задълбочено разбирането за оправдание чрез вяра, представено в Посланието към римляните. Красотата на Божията любов в Неговата вест за физическо здраве на човечеството изгря пред мене с още по-голям блясък от когато и да било. Подоброто разбиране на оправдание чрез вяра води до по-голяма вяра

в Бога и до по-дълбока любов към Него. Това разбиране за Божията любов засилва ценността, която придаваме на нашето физическо здраве и на неговата връзка с християнския растеж.

“Посланието към Римляните” е невероятно откровение за оправдание чрез вяра. Главите от 1 до 11 трябва да се изследват внимателно, за да открием разгръщащата се красота на вестта за оправдание чрез вяра. От 12 до 16 глава виждаме приложението на това оправдание, а глава 12 е кулминацията и личната покана за оправдание чрез вяра и по отношение на нашето физическо тяло. Първите два стиха на гл. 12 от посланието към римляните отключва разбирането ни за единството, което съществува между физическото и духовното здраве и за това как и двете зависят от Божествената сила.

Божията безкрайна любов и мъдрост са внедрили физическото здраве в духовното благосъстояние. Това само предизвиква още по-голяма признателност и любов към нашия Творец. Животът и здравето - физическо и духовно, са Божествени дарове. **Физическото и духовното здраве са съставни части на един и същи дар, който получаваме чрез вяра. Христос е наша Правда.** Бог ни кани да приемем тези дарове. Веднъж приети, Той ни кани да ги обновяваме. Физическото здраве, както и духовното се поддържат чрез вяра в Христос.

Можем да се радваме на спасението сега и тук, защото спасението вече е било купено и предоставено на нас. Съвършеното физическо здраве обаче е било изопачено от греха. Няма абсолютно никакво обещание за физическо здраве за онези, които чакат Христовото завръщане. Съвършено физическо здраве ще има само когато Христос надари нашето проядено от болестите и смъртта тяло с чудото на безсмъртието (1 Коринтяни 15:52-55). Дотогава болести и бедствия ще ни придружават, докато грехът и смъртта бъдат унищожени след Христовото идване.

Въпреки несъвършеното ни здравословно състояние Бог е дал живот на нашето тяло. **Ако не бяха Божиите милости, щяхме да бъдем унищожени** (Плач Еремиев 3:22). Независимо от сегашното състояние на нашето физическо здраве ние сме живи. Животът е дар от Бога. Това физическо тяло, което е било спасено от смъртта, е единственото, което бихме могли да предложим на Бога в знак на любов, така че Той да го пази и да ни подкрепи в послушанието на Неговите закони (Езекиил 36:27).

Мъртви, но живи

“И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, света, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познавате от опит що е Божията воля - това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено” (Римляни 12:1,2).

Праведност чрез вяра

Познаването на праведност чрез вяра изисква да сме напълно наясно, че унаследените и култивирани злини съществуват във всяко човешко същество (Римляни 1 и 3 гл.) от раждането нататък. Очевидно е, че грехът е вкоренен дори и в тези, които желаят да вършат Божията воля (Римляни 7:7-25). Неспособни сме на каквото и да било добро чрез собствени сили. Ужасът на греха е в това, че той предизвиква дълготрайно отчуждение от Бога.

Единственият отговор на проблема с греха е Христос. Той е откупил свободата ни да избираме да бъдем спасени. В Римляни 7 глава виждаме Божията любов и сила за нашето спасение в действие. Спасението е вече наше чрез вяра в Христос (Римляни 8 глава). Единственото нещо, което липсва, е изборът ни да го приемем. И начинът да го приемем не е като дадем на Бога нашето същество. Никой не може да даде на Бог нищо, понеже всичко вече е Негово (Римл. 11:34-36). Но можем да приемем спасението като предоставим на Бог нашето същество така, че Той да може да поеме своята собственост.

Моментът, в който предоставим всичко на Бога, е моментът на истинското служене или преклонение (Римляни 12:1). Христос взема съществото, което Му даваме, и го умъртвява (Римляни 6:4).

След като веднъж сме мъртви, Той ни изпълва със Своя живот и става наш Господ! Ние вече не сме живи, но всичко, което сме, е Негово. Сега сме Негови по сътворение, по изкупление и по наш собствен избор. Такова посвещение ни прави “святи и благоугодни на Бога”. Сега Неговата добра, благоугодна и съвършена воля ще бъде осъществена в нас, защото в нас е жив единствено Христос (Галатяни 2:20). Удивително! Това е праведност!

Правдата, която се изисква, и единствената правда, която е приемлива в Божието присъствие, е тази на Бога. Праведността е напълно извън нас. Чудната вест е, че Бог иска ние да имаме праведност сега. И тя се получава само чрез вяра (Римляни 4 глава), както се известява от славната добра вест на Божията благодост (Римляни 1 глава).

Добрата вест е, че Христос е праведен! И Бог ни е дал Той да бъде наш Спасител (Йоан 3:16). Когато Го приемем, Той става наша правда. Всичко, което трябва да направим, е да вярваме в Него и да приемем правдата Му като наша собствена. Така че всеки призив на Бога към праведност е едно обещание. И всяко обещание е косвена покана да вярваме и да приемаме Божията любеща доброта. Това, което Бог е обещал, със сигурност ще го изпълни (Римляни 9-11 глави)!

Служете на Бога с цялото си същество

Имайки предвид Божията любяща доброта, единственият подходящ отговор от наша страна е да Му отдадем телата си в знак на обич. В по-широк смисъл, под физическо тяло се има предвид нашата грешна човешка природа (Римляни 7:25), която воюва с духовната ни природа. Ние имаме унаследена склонност към греха. Бог мрази греха, но обича нас, грешниците, с вечна любов. Там, където има грях, Божията благост преизобилства, за да ни спаси от греха (Римляни 5:20). Бог ни привлича със Своята невероятна обич (Еремия 31:3, Йоан 3:16), за да можем да й отговорим, предлагайки Му своята грешна човешка природа (Римляни 12:1). Бог очаква в любовта Си да умъртви нашата грешна природа и да ни преобрази в нови същества (Римляни 12:2), в които обитава Христос.

Духовната концепция за преобразеното същество се представя нагледно по различни начини: чрез кръщението (Римляни 6:1-14), чрез брака с Христос след смъртта на първия съпруг, представен от грешната природа (Римляни 7:1-6). Описва ни се чрез присаждането на маслиненото дърво (Римляни 11:17-24). Описва ни се и чрез новородението (Йоан 3:3). Във всеки случай това е пълната смърт на старото и раждането на изцяло новото начало в Христос.

Глава 11 от Римляни разкрива процеса на присаждането в Христос и ни представя резултатите от това присаждане (Римляни 11:17) - **ставаме живо клонче, чийто живот зависи изцяло от живота извън него.** Всяка искра или частица жизнена енергия идва от Корена, Който е Христос! Когато принадлежим на Христос, преживяваме пълнотата на обещанието за богатствата, любовта, мъдростта и познанието на Бога (Римляни 11:25-36). Присаждането ни дава една особено прекрасна илюстрация за чудотворното преобразяване на човешките същества в Христоводобност.

Присадката е малък израстък от клона, която е била изцяло отрязана от предишните си връзки. Присадката е напълно мъртва, защото е била разделена 100% от предишния си източник на живот. Но един нов отрязан израстък, който е отделен изцяло от предишния си живот, сега е свободен да бъде присаден към друг клон-родител, който ни дава напълно нов живот.

Ние сме клони от дива маслина (Римляни 11:17). Единственият плод, който можем да родим е нечист. Все пак Божият план на любов е да даваме много и добър плод (Йоан 15:2). Единственият възможен начин, при който можем да раждаме добър плод, е да бъдем отрязани от диворастващата маслина и да бъдем присадени на доброто маслинено дърво (Римляни 11:17). Ярката разлика между нас и диворастващия израстък на дървото е, че ние имаме Божествено подарената ни свобода да изберем да позволим на Христос да ни присади към Корена, към Себе Си.

Този акт на съединяване с Христос е възможен само ако го изберем. **Вълнуващият факт е, че Бог е открил за нас възможността да бъдем присадени в Христос** (Римляни 12:1). Ние принадлежим на Бога по сътворение (Римляни 11:36). Освен това Той ни е дал свободния избор да бъдем Негови и по изкупление. Така Бог с обич ни кани, подбуждайки ни, да Му предоставим своето същество като жива жертва. Глава 12 започва подходящо с думите

“и така”. Следва описание на резултатите от това човек да се възползва от славното предложение да бъде присаден в Христос и да получи Неговата правда (Римляни 12:2).

Въвлечени сме в напрегната духовна война (Ефесяни 6:12). Най-ожесточената и интензивна борба е съсредоточена в битката за нашия ум. Способността за избор е под въпрос. Свободата да можем да избираме е онова, което Бог ни върна с цената на собствения Си живот. Точно с ума си избираме на кого ще служим - на живия Бог, или на боговете от този свят (Исус Навиев 24:15). Може да изберем да останем част от диворастващата маслина. Или да позволим на Христос, Градинаря, да ни отреже на свобода от дивото дърво и да ни присади към дървото, което е добро и дава много добър плод.

Изходът от това дали ще даваме или няма да даваме добър плод зависи от решението да изберем или да не изберем да предадем телата си на Бога. Ако го направим, Христос кара греховното ни същество да умре, после Той живее в нас. Славното обещание е, че можем да бъдем присадени в Христос. Удивителният факт е, че Той иска да го направи сега! Ние можем да бъдем повече от победители в битката на този свят чрез вяра в нашия Господ Исус Христос (Римляни 8:37)!

Необходимостта от смърт

Концепцията за смъртта на нашето същество, това да бъдем изцяло отделени от нашата естествена същност, е напълно противоположна на падналата човешка природа. **Човешка склонност е да искаме на всяка цена да поддържаме живота, който сега притежаваме и да имаме каквото си поискаме без вмешателства и ограничения.** Идеята за “жива жертва” намеква за смърт, която е противна на човешките желания. Освен това тя изглежда нелогична. Какво означава жива жертва? Как може мъртвият да живее? Откриваме отговор на този въпрос, гледайки към Христос, нашия Пример.

Христос дойде на този свят с изричната цел да умре. И умря за нашите грехове, за да имаме живот, но Неговата смърт направи възможен сега вечния Му живот в Бога (Римляни 6:10). Смъртта на Христос е едно непреодолимо доказателство за нуждата ни да ум-

рем. Победоносният Му живот, който беше жертван за нас, ни дава способността да бъдем отделени от греха, държащ ни в робство.

Смъртта на Христос е кулминацията на славното обещание, че може да умрем за себе си и за греха, както Христос умря за греха. Обещанието, което имаме, е, че Бог ще ни даде омраза към злото и Спасителя ще надделее над смъртта (Битие 3:15). Приложението на това обещание е, че Христос ще предизвика тази смърт на нашето същество и ще бъде нашия живот в правда. Това означава, че смъртта на Христос ни позволява да умрем за себе си. Той е нашия Пример в умирането за греха!

Славната истина за смъртта на Христос е, че смъртта за греха позволи и възкресението. Христос възкръсна за вечен живот и това е животът, който Той пази за нас! Удивителният факт е, че когато умрем за себе си, веднага оживяваме в Христос! Той е нашата правда (Еремия 23:6). Нашата надежда в славата (Римляни 5:2; 8:24). Нашето спасение. С Него имаме живот в изобилие тук и сега (Йоан 10:10). Христос е пример за нас как да живеем Неговия живот!

Има една аналогия в науката ("Разпадането на белтъчините", сп. "Учен", т. 11, N7, 31 март 1997 г.), илюстрираща нуждата от смъртта и огромното благословение, което тя донася. В действителност без смъртта в природата животът скоро престава да съществува. Белтъците са строителните тухлички на телесните клетки. Все пак белтъците може да бъдат повредени на мястото, на което са, или да бъдат невярно насочени към погрешно място и там да предизвикат вреда. Дефектен, повреден белтък на мястото си или добър белтък не на мястото си могат да причинят болест или смърт в организма. По тази причина е необходимо да унищожим тези белтъци, за да защитим здравето и живота на организма.

Вътрешноклетъчната машина за унищожаване на белтъците се нарича убикитин/протеазен път. Протеазата е тази клетъчна единица, разрушаваща нежеланите протеини. Убикитинът е специален протеин, който е повсеместен, среща се навсякъде. Той се захваща за белтъка, набеязан за унищожаване. След като убикитинът и белтъкът са се съединили веднъж, резултатът е сигурна смърт за белтъка. Този биохимичен процес на смърт е съществен за нормалното здраве и за възобновяването на организма. Той е много необходим при разрушаването на повредените или заболелите клетки като ра-

ковите например. Освен това премахва и погрешно поставените белтъци и така предотвратява вредните ефекти, които те биха предизвикали.

Така че смъртта за повредените и погрешно поставените белтъци означава живот за организма. Този новоразбран процес е важен при изучаването на рака, имунната система, която защитава тялото от болести, и клетъчното възстановяване.

В духовния живот този биологичен принцип оживява в целия си смисъл. Всички ние сме болни от греха, всички сме изпълнени от собственото си същество, за всички е необходимо да умрат. Христос е дошъл на земята да ни представи един механизъм за умъртвяване на себе си. Христос умря, за да можем и ние да умрем. В момента, в който изберем да бъдем съединени с Христос (убикитина), Той унищожаваше нашето същество и греха в нас чрез силата на Своята очистваща кръв (протеазата). Той е единствената сила във вселената, която може да причини смъртта на нашата повредена природа. Христос е така специален за нашето вечно съществуване, както убикитинът е специален белтък за нашия организъм.

Съществената истина, която е нужно да разберем от Христос, нашия пример, е, че за да живеем в Христос, трябва да изберем да бъдем съединени с Него. Уникалността на тази смърт, в контраст със смъртта на белтъците, е, че трябва да я изберем чрез вяра. Ако този съюз се образува, сигурният резултат е смъртта на нашето старо същество. Единственото нещо, което изобщо може да предотврати умирането ни за себе си, е нежеланието да се съединим с Христос. Смъртта за себе си със сигурност ще последва акта на приемането на Христос и резултатът от тази смърт е удивителен.

Славната прелест на добрите вести е, че в Христос можем да бъдем мъртви за греха и следователно живи в Него. В Христос всички имат способността и правото да бъдат оживени (1 Коринтяни 15:22). Хвала на Бога!

Когато предадем цялото си същество на Бога (Рим. 12:1), Христос може да ни събуди от смъртта към нов живот, в който Неговата светлина да свети в нас (Ефесяни 5:14). Сега, вместо да даваме искрички от фенерчетата на нашата собствена стойност (Исаия 50:11), можем да светим със славния блясък на Слънцето на Правдата (Малахия 4:2). Ние сме преобразени от силата на Святия Дух да преживеем добрата, благоугодна и съвършена Божия воля (Римляни 12:2),

както Той възнамеряваше отначало (Битие 1:26, 27). Христос ни пре-
сътворява наново (2 Коринтяни 5:17)!

Абсолютно необходимо е да умрем за себе си, за да живеем в
Христос. Абсолютно невъзможно е обаче за грешната човешка при-
рода да умре по собствена воля. Но хвала на Бога, в Христос това е
напълно възможно (Римляни 7:25)! Христос откупи свободата ни
на избор. Сега можем да изберем да Му предадем отново онова,
което по право Му принадлежи. Духовният ни акт на прослава е да
предоставим цялото си същество на Бога (Римляни 12:1), така че то
да умре напълно за греха. Това позволява на Христос по чуден на-
чин да преобрази живота ни в такъв, в който Той живее (Римляни
12:2).

Планът на Бога за нас е удивителен - да бъдем изцяло отделе-
ни от дивото дърво - грешната човешка природа, чрез чудото на
Неговата доброта. Чрез непрестанното чудо на същата тази Боже-
ствена доброта можем да станем клон, чийто живот, сила и плод
идват от новия корен, Самия Христос (Римляни 11:17-27). Така ние
ставаме живо чудо на Божията доброта!

И така, практическата дефиниция на истинското преклоне-
ние пред Бога е да Му предадем човешката си природа, така че тя да
умре (Римляни 12:1). Това изисква безрезервна вяра в Него. Тази
вързка може да се изрази в следните формули:

1. Предоставяне на тялото си на Бога = преклонение пред Бога.
2. Предоставяне на тялото си на Бога = смърт на нашето греш-
но същество.
3. Смърт на нашето същество = живи в Христос.

Първата формула казва, че предоставянето на нашето съще-
ство на Бога е истинското служене и преклонение пред Него. Обрат-
ната мисъл е също вярна - че служенето и преклонението пред Бога
е да Му предадем телата си. Това е истинската прослава на Бога.

Втората формула ни казва, че когато чрез вяра предадем тя-
лото си с всичките му химически и електрически импулси в истин-
ско преклонение пред Бога, грешната ни човешка природа умира за
себе си. Истинността на тази духовна реакция е радост и окураже-
ние за нас. Макар да е невъзможно да умрем за себе си, Светият
Дух, действайки върху нашата вяра, причинява тази съществена
смърт в нас.

Третата формула обхваща красотата и реалността на предиш-

ните две. Да умрем за себе си, е нещо велико, защото следваща-
та стъпка, която следва след смъртта на егоистичното ни греш-
но същество, е оживяването в Христос (Римляни 6:14; 12:1)!
Мъртвият за себе си по дефиниция е жив за Бога. Това е истинското
значение на "живата жертва". Това е спасението чрез вяра!

Когато предоставим тялото си в жертва на Бога, на Него
Му се предоставя свободата и позволенията, по наше лично съг-
ласие, да осъществи онази духовна смърт, от която се нуждае
цялата ни паднала човешка природа. Когато тя е мъртва, Бог
разполага с пълната свобода да ни преобрази в нови същества в
Христос. Това са прекрасни добри вестии! След това Христос ра-
боти в нас чрез Своя Свят дух, за да осъществи добрите Си намере-
ния (Филипяни 2:13). Предоставянето на нашата личност в истин-
ско служене на Бога (Римляни 12:1) води до преобразуване към нов
живот (Римляни 12:2). Процесът на смъртта в посочените по-горе
първа и втора формули сега трансформирайте в едно отношение на
служене (трета формула). Тази концепция за служене може да се
изрази чрез следните формули:

1. Истинско преклонение (служба) = трансформиран живот.
2. Трансформиран живот = истинско живеене.

Трансформираният живот означава да преживееш чудото на
това Христос да живее в теб (Римляни 8:10, 29).

Пленително и очарователно е, че Христос, нашият Спасител,
чрез смъртта за греха, ни е дал възможността да умрем за греха и за
егоистичната си човешка природа. Сега можем да живеем в Бога
чрез Христос (Римляни 6:1-14). Освен това Бог ни е предал и чув-
ството на омраза към греха (Битие 3:15) чрез чудото на Своята бла-
гост. Смъртта към себе си може да стане само чрез силата на Боже-
ствената любов. Вместо нашето същество Бог ни дава живот с Хрис-
тос (Йоан 3:16). Когато приемем да се съединим с Христос, ние
умираме. И Неговият живот става наш (Римляни 6:15). Това е ис-
тинското живеене. Хвала на Бога!

Животът на Христос - божествеността в човешки образ -
представляваше съвършено разкриване на волята на Неговия Отец.
Животът на Христос беше една прекрасна демонстрация на това,
какво Бог иска да направи вътре в нас - Бог в нас (Йоан 17:26;
Колосяни 1:27). Животът на Христос е нашият съвършен пример на
човешко същество напълно зависимо от Бога (Йоан 5:30). Бог же-

лае да живее в нас, така че да имаме сила над греха в този свят, така както Христос имаше сила над греха. Той желае Неговата воля да се осъществи в нас в пълнотата, в която Той контролира всичко в небето (Матей 6:10). Точно това е, за което Христос ни учи да се молим. Той копнее да ни даде онова, за което ни внушава да Го молим!

Бог ни кани да докажем Неговата воля лично за всеки от нас, така както Той можа съвършено да разкрие Себе Си в Христос. Божията воля за нас също е и "добра, благоугодна Нему и съвършена" (Римляни 12:2) също както животът на Христос на земята представяше Божията "добра, благоугодна Нему и съвършена воля". Бог ще довърши делото си на усъвършенстване в нас (Филипяни 1:6). Когато приемем Христос, имаме Неговата пълнота, защото в Него обитава пълнотата на Бога (Колосяни 2:9,10). Представете си само! Това е Божията съвършена воля и Божията непрестанна работа в нас, което ще довърши напълно делото Му в нас, отблъскващите грешници, недостатъчни и несъвършени. Дано Божията воля се осъществи в нас така, както това става в небето (Матей 6:10). Слава да бъде на Бога до века!

Бог ни чака да умрем за греха. Той насърчава нашата вяра да предоставим напълно човешката си природа на Него. Дал ни е чудесното обещание, че можем да бъдем разпънати заедно с Христос (Галатяни 2:20) и да умрем за греха, както Христос направи. Ако вярваме и изберем да позволим на Христос да умъртви човешкото ни егоистично същество, тогава животът на Христос се влива в нас. Можем с увереност да кажем: "Вече не аз живея, Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене" (Галатяни 2:20).

Смъртта на собственото същество е отговор на нашия проблем с греха. Христос живее в нас, когато нашето грешно естество е мъртво! Нека Бог вземе онова, което Му принадлежи, и помогне старото ни естество да умре. Нека Той живее в нас и осъществи това, което е угодното Нему!

Поканата за нов живот

Обещанието за чудото на новия живот с Христос (Галатяни 2:20) съдържа възможно най-сладките думи (Псалм 119:103) за нас, които сме в капана на греха. Онова, което Бог иска да направи за нас, е чудесно.

Няма нищо невъзможно за Бога (Лука 1:37). Тези, които вярват в Него и Го търсят с цяло сърце, ще Го намерят със сигурност (Еремия 29:13). После ще отговорят на Божията великолепна доброта и ще предложат цялото си същество "в жива жертва" (Римляни 12:1; 6:13). Това включва физическото ни тяло, мотивации, мисли, желания, думи, действия, всичко.

Когато предложим себе си на Христос (Римляни 12:1), става трансформация (Римляни 12:2) от маските, идеите, целите и чувствата на врага на Бога към Божествените принципи. Великолепно! Всичко това се случва, защото умът е обновен от следване на принципите на този свят към възприемане на принципите на Бога. Това означава да имаш Христовия ум (1 Коринтяни 2:16), тоест да не си в крак с начина, по който светът гледа на нещата и ги върши.

Апостолът тук нарича предоставянето на нашето тяло като жива жертва, онова, което Христос нарича да вземеш кръста си и да го следваш изцяло (Лука 9:23) - абсолютно себеотричане. Ние умираме към себе си и сега живеем в Христос. Само тогава онзи, който има абсолютна вяра в Бога, ще може да провери и установи, че Бог е способен да осъществи волята Си в човешките същества - Божествеността, обитаваща безпрепятствено в индивида. Това става реалност, когато ние приемем Христос да бъде Господ на нашия живот и Му позволим да ръководи живота ни, както Христос позволи на Бога да Го ръководи (Йоан 5:30, 8:28,29).

Да знаем, че Христос е в нас, е просто чудесно. Благословени са онези, които вкусат от Словото на Бога и положат своята увереност в Него (Псалм 34:8). Това трябва да включва не само вяра в любовта и добротата на Бога да прощава греха, но също и вяра в силата Му над греха. Христос дойде да надвие греха в нас! По този начин можем да дойдем при Бога с пълна увереност. Можем да Му се доверим не само за прощение на миналите ни грехове, но и за да ни предостави сила във време на изкушения (Евреи 4:16). С Христос в нас любовта става наша мотивация. Любовта унищожава гре-

ха. Така Христос в нас означава, че сме отмахнали своето его и цялата си окаяност. Позволили сме Христос да поеме властта чрез силата на любовта. Колко величествено и колко прекрасно!

Бог само чака да получи поканата, за която копнее сърцето Му, поканата да живее в нас. За нас е трудно с вродената ни порочност, а и с любовта ни към греха, и със слабостта ни пред него, да си представим живот, обгърнат изцяло от Бога. И все пак, точно това е обещано.

Бог обещава да преживеем Неговата съвършена воля (Римляни 12:2). Ключът към това обещание е да Му предадем цялото си същество (Римляни 12:1). Той копнее да ни даде Своята праведност, за да бъдем в мир с Него. Желаете да имаме мира Му сега и тук на земята (Лука 2:14). Този чудесен мир е отвъд мира, който този свят може да предложи. Бог ни предлага мир сега и мир вечно; защото Бог ни е дал Сина Си (Йоан 3:16). Божият Син, Принцът на мира (Исая 9:6,7) живее в нас!

И така, ако вярваме и отговорим на Бога с вяра и любов, можем да живеем в мир с Него. Това е животът, който ни очаква и който Бог желае да имаме непрестанно. Можем да гладуваме и жадуваме (Матей 5:6) за пълната непресъхваща радост на живота с Бога. Когато жадуваме за Христовото присъствие и Неговата праведност, сигурното обещание е, че ще ги имаме. Благодаря Ти, Господи!

Когато се наслаждаваме в Бога, обещанието е, че Той ще ни даде желанието на сърцето ни (Псалм 37:4). Когато Му предадем съществото си, правдата ще искри от нас (Псалм 37:5). Тази правда не е нашата. Тя идва от Христос, Който ни я дава, когато жадуваме за нея (Матей 5:6). Правдата на Христос след това ще се прелее от нас към другите (Йоан 4:14). Хвала на Бога!

Прекрасната покана за праведност чрез единение в Христос не е дадена, за да ни стресне или уплаши поради чувството, че не можем да бъдем праведни. По-скоро обещанието е изпълнено с добротата и любовта на Бога. Обещанието за праведност е дадено, за да вярваме и да позволим на Христос да живее Своя живот в нас сега. Това славно обещание е добрата вест, в която има сила (Римляни 1:16). Тези добри вести ни изпълват с мир чрез вяра в Христос, Принца на мира. Имаме сигурността на това обещание. Ето оправдание чрез вяра! Славна мисъл! Скъпоценно обещание!

Физическото тяло и оправданието чрез вяра

Призивът

Без съмнение призивът да предоставим тялото си като жертва жива обхваща цялото ни същество, нашия характер. Характерът се състои от нашите мисли (ума) и нашите чувства (тялото). Отнасянето на думата "тela" към грешната ни човешка природа обаче е едно доста обхватно обобщение и ни убягва до голяма степен. Най-пряката и налагаща се употреба на тези стихове (Римляни 12:1, 2) е, че нашето физическо тяло трябва да се предостави като жива жертва.

Призивът е да "предоставим" физическите си тела на Бога, защото тялото е, в което са нашите нерешени, дълбоко вкоренени морални проблеми (Римляни 7:24). Телата ни са хванати в порока на греха, водещ до вечна смърт. Греховете, които вършим с телата си, се отнасят до: какво гледаме с очите си; какво докосваме и правим с ръцете си; къде ходим с нозете си; за какво употребяваме половите си органи; какво представлява външният ни вид, как общуваме чрез говора и чрез езика на тялото си; и как се грижим за физическото си здраве.

Имаме каквито и да било илюзии по отношение на която и да било от гореизброените телесни области. Всяка една от тях е болезнено специфична. Всеки с право може да извика към Бога за милост и помощ във всяка една от тези конкретни области. Без съмнение Бог ще чуе и ще отговори на всяка искрена молба. Но да се пренебрегва жизненоважната роля на тялото в нашата духовност е самоубийствено. Бог ни призовава да Го прославим с физическите

си тела (1 Коринтяни 6:20), иначе само се лъжем, мислейки, че се прекланяме пред Бога. Предаването на нашия ум без тялото не е истинско преклонение, а пълно объркване, което обезсърчава (Римляни 7:25).

За цялото небе представлява интерес пълното посвещение на тялото, ни заедно с останалата част от нашето същество, на Бога (1 Тимотей 5:23). Начинът, по който ядем или пием, или каквото и да било друго, което правим, това са морални въпроси, така че те трябва да бъдат посветени за Божия прослава (1 Коринтяни 10:31).

Умът не може да бъде посветен в служба на Бога, докато тялото не е (Римляни 8:5-8). В противен случай и тялото, и умът ще бъдат еднакво покварени. Неуспехът да запазим тялото си здраво и единствено за Бога е ключов. Той води до наказанието на вечната смърт, така както и грехът причинява същото наказание (1 Коринтяни 3:17). Ето защо Бог настойчиво ни призовава да предоставим телата си (Римляни 12:1) заедно с ума и с духа си (1 Солунци 5:23; Римляни 8:5-8).

Фактът, който разтърсва тази земя, е, че Бог желае да преобрази телата ни в Негов храм, обитавайки в тях (1 Коринтяни 6:19). Гръмката вест на първия от трите ангели, които разгласяват Божието идващо царство, е да прославим Бога, нашия Творец (Откровение 14:7). Това също е и един тържествен призив да прославим Твореца и Създателя на нашето физическо тяло, мястото, което Той желае да обитава.

Нашето тяло следователно представлява Негов храм, когато Той присъства там (1 Коринтяни 3:16). Бог иска да е в нас. И ще бъде в нас винаги когато допуснем Неговото присъствие, предоставяйки Му телата си. Това е истинското преклонение (1 Коринтяни 6:20; Римляни 12:1). Каква приказна възможност!

Тялото е психологичната и метаболитната основа на нашия ум. Огромното значение на тялото за духовното здраве е, че то е мястото на Божието присъствие. Умът в едно грешно тяло се води от живота на това тяло или от стремежите в похотта му (Римляни 8:5). Такъв ум е враждебен и противен на Бога (Римляни 8:7). Ето защо е толкова изключително важно да предоставим телата си на Бога, така че да имаме ум, контролиран от духа на Бога. Тогава наистина имаме живот и мир в Него (Римляни 8:6).

Следователно първичната цел на физическото здраве е да под-

силва и ума, тъй като той е единственото средство за общуване между Бога и човешките същества. Именно с ума си ние правим своя избор за добро или зло. Състоянието на нашия ум се влияе пряко от състоянието на нашето тяло.

Когато предоставим тялото си на Бога, позволяваме възможно най-добрата комуникация и отношение с Него. Така ние Го прославяме истински. Предоставянето на телата ни на Бога е акт на прослава, защото той засилва връзката ни с Него, Който е Източникът на нашия живот. Всеки опит да се прослави Бога, докато се нарушават здравните закони, е дързост.

Отговорът

Как тогава би трябвало да се грижим за нашето физическо тяло?

Любовта към Бога и признаването на Неговата чудна доброта ще ни накарат да не правим нищо, което би отслабило святото Му обиталище. Ще Го обичаме и ще изгаряме от желание да знаем как да пазим тялото си в състояние на оптимално здраве като местообиталище на най-великия Бог. Освен това с радост ще споделяме с другите своето знание и опит в здравословното живеене, така че и те да преживеят Божието присъствие заедно с нас.

В контраст на това, в своето недоверие, което беше и първият грях, можем да задържим тялото си далеч от Бога. Грехът на недоверието ни отделя (Исая 59:2) от скъпоценното животодаващо обещание на нашия Творец. Отделянето от Бога доведе до морален упадък. По същия начин можем да не се доверим на Бога в нашето физическо същество и да нарушим законите на своята физика. Това води до заболявания.

Постоянното нарушаване на законите на здравето е постоянно нарушаване на Божиите заповеди, защото и двата закона имат един и същи Автор. И двата закона са основани на любовта. И двата закона са създадени, за да подкрепят живота. В такъв случай самоволното нарушаване на който и да било от тези закони, е самоволно отделяне от Бога. Като нарушаваме законите Му, физически и морални, ние застрашаваме връзката си с Него. Онова, което ядем, пием и изобщо правим, влияе мощно върху връзката ни с Бога (1

Коринтяни 10:31).

Преднамерено или небрежно пренебрегване на здравните закони е симптом за липса на вяра и любов към Него. Ако проявяваме толкова голямо недоверие към Бога, че упорито продължаваме да нарушаваме любещия Му план за нашето физическо здраве, в резултат ние се отделяме от Него поради собствения си избор. Нарушаването на здравните закони води до намаляване на качеството и продължителността на живота. Така, пренебрегвайки естествените закони ние постепенно разрушаваме нашия жизнен и духовен потенциал и възможността ни за приятелство с Бога. Разрушаваме Божия храм (1 Коринтяни 3:17). Това е морален въпрос.

Познанието за моралната роля на физическото здраве изглежда незабавно изтръгва от нас желанието и нуждата да направим нещо за своето здраве. Урокът, от който отчаяно се нуждаем обаче, е, че не можем да извършим каквито и да било физически или духовни дела на праведност, които да имат някаква стойност за Бога. Всички ние така лесно падаме в това религиозно съзнание да вършим дела, за да живеем. Общо взето сме подобни на израилтяните, когато чува произнесения от Бога морален закон. Тяхната незабавна реакция беше: "Всичко, каквото е казал Господ, ще вършим и ще бъдем послушни" (Изход 24:7). Но след няколко дена нарушиха своето обещание, отдавайки се на най-отявленото идолопоклонство (Изход 32:6).

Нашите тела може да се възползват от Божиите физически благословения, независимо дали вярваме, или не в Бога. Слънцето излива своите благословения както на злите, така и на добрите (Матей 5:45). По същия начин Слънцето на правдата (Малахия 4:2) осветява със своите велики благословения целия свят (Исаия 9:2). Днес Божието спасение свети за всеки един, дарът на спасението е за всички. Прощателността на Бога, която лекува душата, и Неговата сила над греха са наши, единствено обаче, когато Му отговорим с вяра и любов (Йоан 3:16).

Да вярваш в Бога и да Го обичаш, означава да почиташ Неговото свято име (Малахия 4:2). При такова преклонение Христовата праведност ще свети в личността. Това е истинското преклонение. То е да предоставим цялото си същество на Бога. Тук се включва нашето тяло (Римляни 12:1). После Той ще го преобрази и ще живее в него (Римляни 12:2). Бог желае да докаже съвършената Си воля в нашия живот. Неговата воля за нас е Неговата праведност в

нас. След това всичко, което можем да извършим, вече не са наши дела, физически или духовни. Всичко, което правим, е по силата на добротата на Христос, нашия Господ! Това е здравето, физическо и духовно. Здравето е дар от Бога чрез вяра.

Физическото здраве трябва да бъде пазено свято. То е в най-добро състояние, когато се пази чрез вяра и любов към Бога. Всеки може да достигне и да поддържа настоящия си физически потенциал по отношение на здравето и дълголетие чрез простото възприемане на здравословния начин на живот. Ние обаче трябва да почитаме Божието име и да Го прославяме, за да може Неговата праведност да излекува греха ни и да бъде наше здраве в пълнота.

Вярата и любовта към Бога е оправдание чрез вяра както физическо, така и духовно. Да обичаш Христос, е да бъдеш в мир с Бога. Мирът с Бога е най-висшето здравословно ниво, което можем да преживеем. Макар че живеем в разрушен от греха свят, можем да се радваме на най-доброто от Бога сега.

Дарът на здравето

Бог създаде живота и желаше той да продължи вечно. Когато Адам излезе от ръката на Твореца, в цялото творение съществуваше съвършена хармония. Цялото същество на Адам излъчваше здраве, защото всичко, което Бог направи, беше съвършено. "Всичко беше твърде добро" (Битие 1:31). Божията воля за нас да имаме вечен живот и съвършено здраве и днес продължава да бъде Негово желание за нас.

Най-ценното съкровище, което притежаваме, е нашето здраве! То е дар от Бога! Така че нищо, което правим, не може да купи или да подобри нашето здраве, защото то е дар от Бога. Все пак здравето ни е основано на непроменимите закони на живота, които обичащият Бог е придал на всички клетки, нерви, влакна, тъкани и органи. Здравето е хармонично функциониране на цялото ни същество. Хармоничното взаимодействие между сърцето, белите дробове, черния дроб, бъбреците, мозъка и другите части на тялото е просто чудесно.

Уникалните функции на тялото започват от момента, в който нашите клетки започнат да функционират в хармония като нов ор-

ганизъм.

Но докато не можем да създадем и подобрим здравето, ние можем да унищожим хармоничното функциониране на тялото ни чрез навици, които нарушават здравните закони на нашето съществуване. Следователно ние сме лично отговорни да познаваме физическите закони и да сътрудним с Бога в хармоничното функциониране на тялото ни.

Много хора обаче омаловажават наказанието, което придружава нарушаването на здравните закони. Това става, защото тялото ни е така чудесно направено, че всяка вреда върху нашата система веднага се посреща от дадените от Бога мощни механизми за физическо здраве. Тялото винаги се опитва да се върне отново към хармоничния баланс. Ето защо често ние не забелязваме внезапния лош ефект от пренебрегването на някои от законите, които управляват съществото ни. Какъв любящ Бог имаме! Преди да ни създаде Той вече е имал план как да ни помогне в борбата ни с уврежданията на нашата система, водещи до болести. Той ни е подготвил за такава атака върху здравето.

Сега съществуват доказателства, показващи, че Бог е поставил възстановителни механизми в самия генетичен материал - ДНК, в ядрото на клетките. "Това откритие беше като отваряне на врата към нов свят" - казват учените ("Възстановяване на ДНК", сп. "Учен", т. 11, N7, 31 март 1997 г.) Открит е ензим (ДНК-зависима протеазакиназа), който катализира възстановяването на разкъсванията на двойно преплетената верига от генетичен материал на ДНК в имунната система на бозайниците. По този начин защитният механизъм на тялото има способността да се самовъзстановява. Това откритие показва огромната Божия любов и Неговата всемъдра предумисъл (предвидливостта да ни запази здрави в един несъвършен свят).

Вместо да признаят мощния възстановителен капацитет на нашето тяло срещу вредните въздействия, някои хора отиват толкова далеч, че приписват на пагубните за живота им навици, като пушене или пиене например, причината за тяхното дълголетие. Какво изкривяване и злоупотреба с Божията любов, милост и мъдрост. Но какво ли щеше да бъде, ако те не бяха следвали такива разрушаващи здравето навици? Истината е, че отслабеното здраве на повечето от нас не може да поддържа злоупотребата с нашето физическо тяло

твърде дълго. Да, продължителното насилие над физическите закони, без да усещаме последствията, няма да ни спести болестотворните ефекти на лошите навици. Това само демонстрира големия капацитет даден от Бога на нашите тела, да се борят срещу злоупотребите.

Съществуват много погрешни неща в нашия живот, на които не се гледа като на вредни и които се отхвърлят с лека ръка, сякаш са без последици за физическото ни здраве. Макар, че ние може да не прием, пушим или практикуваме подобни вредни навици, ние може да сме снизходителни или небрежни към други природни закони. Вместо да благодарим на Бог за здравето и да Му сътрудним да го пази, ние си оставаме невежи, самодоволни и небрежни или самоволно пренебрегваме Божия здравен закон, създаден от любов към нас.

Чувството, че сме неразрушими въпреки престъпването на законите на нашето същество, е особено върно сред младите. Божествено даденото им здраве е все още достатъчно жизнено, за да може да устои на множеството злоупотреби. Някои унаследяват много силни организми от други и могат да устоят на злоупотребите по дълго. Повечето от нас обаче рано или късно плащаме цената с намалена продължителност или с влошено качество на живот. Освен това е възможно резултатите от тези злоупотреби да се предадат на бъдещите поколения.

На земята физическата полза от послушанието към здравните закони е първата и най-ниска степен на облага от послушанието. Можем да измерим тази физическа полза със съвременните научни инструменти. Изследванията върху здравето на адвентистите са само пример за многото научни доклади, които показват, че сътрудничеството със законите на нашето същество е ползотворно. Съобразяването със здравните закони увеличава продължителността на живота и неговото качество.

Ползата за ума е много по-важна и неизследвана от ползата за физическото тяло. Докато съвременната наука е разкрила връзката между начина на живот и физическото здраве, способността на учените да оценяват връзката между начина на живот и умственото здраве е все още в началния си стадий. Дори и така, всеизвестно е, че физическото ни благосъстояние има дълбоко влияние върху ума. Всички здравни закони, свързани с диетата, съня, упражненията, и

всички останали закони имат пряк ефект върху ума. Започват да се появяват научни доклади, които обръщат внимание на тази важна връзка.

Здравето на тялото или на ума не са най-важната причина за физическото здраве. **Най-важната причина за физическото здраве е да разполагаме с бистър ум, с който по свой избор да общуваме с нашия Създател.** Това далеч надхвърля която и да било самоцелна физическа полза от здравето. Тялото и умът, сами по себе си са механизъм за общуване с нашия Създател! Възможно най-високата полза от здравословния начин на живот е духовната полза. Това е причината, поради която Бог ни е дал указания как можем да се наслаждаваме на най-висшия вид телесно, умствено здраве, така че да имаме най-добрата възможност да общуваме духовно с Бога.

Способността да се измерва ролята на физическото здраве върху духовния растеж обаче е изцяло извън обсега на човешките възможности. Учените могат да правят измервания върху познанието, отношенията, поведението и да се опитват да съпоставят тези данни с духовността. Съществуват доклади в научната литература, загатващи, че поведението на определени измерители, вероятно отразяващи духовността, се подобрява от здравословните навици. За да се измери духовността обаче, ние трябва да измерим мотивите и характера. Само Бог може за измери мислите и чувствата, които създават мотивите и изграждат характера.

И така, взаимовръзката на здравните навици е просто мярка на религиозността, не на духовността. Подобни научни подходи са безплодни и неуместни опити да се определи връзката между начина на живот и духовността. Всичко, което се постига с подобни опити е да се подхранва концепцията за оправдание чрез дела, която е разрушителна за истинската християнска опитност.

Бог силно желае да имаме характер пригоден за небето, и това е най-високото ниво на полза от физическото здраве.

Макар да не можем да измерим научно ролята на физическото благосъстояние върху духовния растеж в други хора, можем лично да я преживеем чрез вяра. Можем да “пробваме” и да “потвърдим” ефекта от Божията “добра, благоугодна Нему и съвършена” работа в нас (Римляни 12:2), като се предадем изцяло на Бога (Римляни 12:1). Оценявайки собствените си мотиви, мисли и чувства, можем ефективно да “изпробваме” изработването на Христовата

воля (Филипяни 2:13) в нашето тяло, ум и дух. Нека хвалим Бога!

За нещастие по природа ние сме бунтовници срещу Бога и Неговите закони, морални и физически. За нас не е възможно да Го почитаме, съобразявайки се с физическите закони. Обаче добрите вести са, че това е възможно за онези, които предоставят себе си на Бога и в чиито сърца Той живее; те отвърщат на Неговата любеща доброта за дара на физическото здраве. Христос ще работи в нас, така че добросъвестно и спонтанно да се подчиняваме на здравните закони. В такъв случай съобразяването със здравните закони е любовта на Бога, действаща в нас (Йоан 14:15).

Има много съответствия и взаимовръзки между физическото и духовното здраве. И двата вида здраве са създадени по едно и също време. И двата вида здраве са Божии дарове от самото начало. И двата вида здраве се поддържат от любещото доверие в Бога. Физическото здраве усилва умственото здраве и по този начин позволява най-близко и удовлетворяващо общение с Бога. В същото време духовното здраве дава смисъл и насока на физическото здраве. Онова, което става ясно, е че единението между дара на физическото и дара на духовното здраве е нещо скъпоценно.

Здрав ум!

Най-високата привилегия и най-голямата радост, която Бог е предоставил на човешките същества, се осъществява чрез общуването с Него, Твореца. Едно уникално качество, което ни поставя в близост до Твореца, е свободата на избора. Грехът на недоверието разруши способността ни да решаваме в полза на доброто, защото станахме обект на закона на греха (Римляни 5:17). Това осакати нашето общение с Бога и ни отдели от Него (Исаия 59:2). Загубата на дружбата с Бога беше първият и най-опустошителен резултат от греха. Ние си оставаме отчуждени от Бога поради греха.

Бог обаче отново е отворил каналите за общуване между нас и Него, давайки ни Своя Син (Йоан 3:16). Бог е откупил свободата ни да изберем да Му принадлежим. Той ни кани настоятелно да размислим заедно с Него (Исаия 1:18). Нуждаем се от възможно най-будния ум, с който да общуваме с нашия Създател, защото умът е единственото средство, чрез което Бог общува с човешките съще-

ства. Способността да общуваме безпрепятствено с Бога е най-моцната причина за даването на здравната вест.

Ролята на ума не трябва да бъде преувеличавана. **Капиталът на нашето тяло е мозъкът, но тялото е неговия фундамент.** Следователно, колкото по здраво е тялото, толкова по бистър е умът и толкова по-добро е общуването с нашия Творец. Бог желае да изостри нашите сетива и способността за избор така, че нищо да не пречи на близостта ни с Него. Той би желал да сме свободни от всеки физически навик, който би замъглил ума и притъпил чувствителността му, препречвайки по този начин възможно най-ясното ни разбиране на Божията воля за нас. Също би желал да премахне всички житейски тежести, които биха попречили на желанието ни да изберем Божията воля. Това е същността на причината, поради която Бог ни дава здравната вест в любовта Си към нас.

Планът на Бога за нас е да се радваме на физическо здраве в същата славна степен, в която Той желае да се радваме на духовно здраве (3Йоан 2). Бог желае да преживеем Неговата „добра, благоугодна и съвършена воля“ (Римляни 12:2). Това предполага една неразделна взаимна връзка между физическо и духовно здраве. Означава също че физическото здраве, както и духовното, трябва да са на възможно най-високо ниво.

Колкото по-добро е физическото и духовното ни здраве, толкова по-голямо е благословието за самите нас и в толкова по-добри и по-ефективни канали ще се превърнем за предаване на Божиите благословения на други. Следователно употребата на време, усилия и ресурси за сътрудничество със законите на физическото и духовното здраве е инвестиция не загуба. Чрез тази инвестиция ние истински почитаме и се прекланяме пред Бога. Така Го прославяме за даровете на физическото, умственото и духовното здраве, които Той ни дарява.

Нашето духовно здраве увеличава любовта ни към Бога и уважението към нашите тела, които Той толкова много желае да превърне в Свой храм. Не можем да предложим най-големия капацитет на ума си на Бога отделно и независимо от нашето тяло. По същия начин не можем да предоставим тялото си без нашия ум. Истинското предаване на едното от двете означава да предоставим и двете. Нека Бог вземе нашето тяло, както и нашия ум, така че да можем да се радваме на най-близко и сладко общение с Него!

Ако физическото здраве е дар от Бога и Бог желае да му се насладим сега, защо тогава има болести и смърт? Единственият отговор е, че живеем на вражеска територия (Матей 13:28). Всичко в този свят е противоположно на Божията любов.

В началото Бог ни даде съвършено физическо здраве и живот, който може да трае вечно. Нашите първи родители имаха съвършено общение с Твореца. Имаха съвършената свобода да изберат да останат непрекъснато в това общение. Бяха в състояние на святост и духовните им способности можеха да се развиват, научавайки повече за любовта на Бога. Адам и Ева живееха в небесно състояние на доверие и мир.

В началото физическото и духовното здраве бяха неразделна част от един и същи дар на живота. Адам и Ева се радваха на тези дарове, докато не избраха да се отделят от Бога чрез греха на неверието. Така, те загубиха свободния си избор. Това тласна човешкия род под управлението на княза на този свят, Сатана. Загубата на свободния избор и на осветената воля носеха ужасна цена. Смъртта, непозната дотогава, сега стана факт за всички и за целия новосъздаден свят (Битие 2:17).

Смъртната присъда означава незабавна смърт. Чрез недоверие ние загубихме правото да живеем и здравето, което е включено в живота. Заплатата на греха е болести и смърт. Но неизследимата любов и милост на Бога са по-силни от смъртта. Той изработи за нас изходен път. Огромната Божия любов продължава да ни позволява да имаме живот тук на земята в забележителна степен на добро здраве. Сега можем да изберем да имаме вечен живот чрез дара на Неговия Син и да живеем в пълно доверие към Бога. Каква любов! Проклятието на смъртта и болестите обаче ще остане до второто идване на Христос.

Под това проклятие е цялото човешко семейство (Римляни 5:12). Принцът на този свят (Йоан 12:31), е узурпирал временно управлението на планетата Земя от Царя на царете (Откровение 19:16). Ние живеем в територия, завзета от врага. Това означава, че ако плановете на Сатана се развият напълно, всички ще бъдем болни или мъртви. Тези, които обичат Бога и тези, които Го мразят, участват поравно в болестите и смъртта, докогато врагът на Бога

има контрол над планетата Земя. По силата на Божията доброта ние изобщо имаме някакво здраве, защото здравето е дар от Бога.

Бог е позволил грехът да продължи поради любовта и добростата Му към хората (Римляни 9:23, 11:28-36). Той дава на всеки от нас възможност да изберем живота и да живеем вечно. Добрите вести (Римляни 1:16, 17, 8:1,2) са, че макар че грехът изобилства навсякъде около нас и в нас, ние можем да имаме спасение сега чрез вяра в Христос. Бог продължава да ни предоставя възможността да бъдем спасени (2 Петрово 3: 9). Макар все още да сме нападнати от силите на злото (Ефесяни 6:12), Сатана е победен враг чрез кръвта на Христос на кръста (Откровение 12:10,11; Йоан 12:30).

Цялото творение обаче ще продължи да стене под тежестта на греха, докато Христос ни спаси от него при второто си идване (Битие 3:14-19; Римляни 8:22). Макар Бог да е автор на здравето, ние носим грешния отпечатък на болестите по наследство в резултат на греха. Така че, смъртта и болестите, които са стъпки към смъртта имат своята причина, независимо дали са наследствени или са резултат на собствените ни навици. **Причината за всички проклетии (Пр.26:2) е дисхармонията с Божиите закони, физически или духовни.**

Изкушения, изпитания, болести и смърт ще продължат до края на времето. Те сигурно ще продължат докато борбата между Христос и Сатана се реши завинаги (Исая 33:24, Откровение 11:15). Все пак спасението е наше днес, щом само го поискаме. Ние можем да се наслаждаваме на пълното Божие присъствие тук, но пълната мярка на физическото здраве ще почака докато Христос дойде.

В момента, когато Христос се появи като победител, ще се осъществи една драматична промяна във физическите тела на тези, които са се предали на Бога. Тогава смъртта и болестите ще загубят силата си над нас (1Коринтяни 15:54). От този момент нататък никога повече няма да познаваме болести и смърт (Исая 33:24). Спасението и физическото здраве отново ще бъдат просто различни страни на един и същи дар на живота.

Дотогава ще живеем в един хаотичен свят, който агонизира под контрола на Божия враг. Все още споделяме заедно отслабналото състояние на изроденото човечество. Всички ние сме видели или преживели безсилието на човечеството срещу силите на злото, а също и властта на болестите, трагедиите и смъртта.

Например веднъж един хирург и аз посетихме човека, който се грижеше за парка за развлечения на университета "Монтеморелос" в щата Нуево Леон, Мексико. Когато се приближихме, Леандро режеше дъска на масата с електрическия трион. Той повдигна глава и се усмихна за поздрав, продължавайки да бута дъската през резците. Случилото се след това стана за миг. Минута по-късно Леандро беше в операционната на Университетската болница в отчаян опит да бъде спасена ръката му. За щастие той изгуби само няколко от пръстите си.

Въпросът за нас е къде беше Бог в този момент? Ето, приятели щяха да се срещат, приятели християни. Ангели сигурно са били там и са видели всичко. Ангелите са мощни. Те са Божии вестители към онези, които ще наследят спасение (Евреи 1:14). Те сигурно имат Божествената сила да спрат въртящото се острие или да задържат ръката да не попадне под острието. Най-малкото, което някой от ангелите можеше да направи, беше да извика в знак на предупреждение, нещо което ние не бяхме достатъчно бързи да направим. Трагедията можеше да бъде предотвратена. Този и толкова много други случаи ни показват, че докато Бог има пълната способност да се намеси, Той рядко извършва чудо. Чудесата са изключение, не правило.

Христос на земята извърши множество чудеса. Очевидно най-важната причина, поради която Христос се намеси чудотворно в естествения процес на болестта (Матей 9:8; Марко 2:10) и смъртта (Йоан 11:4), бе да докаже Божията любов и сила да прощава греховете и да демонстрира Божията дейност на обич в наше име (Йоан 9:13).

Резултатът от чудесата на Христос беше, че Бог беше възхваляван независимо дали чудото ставаше пред един или пред много (Матей 9:8; Марко 2:12; Йоан 9:2, 11:4). Христовата работа на земята беше да прослави Бога и да спаси грешниците. Не беше необходимо да предотвратява всички болести или трагедии, макар че те могат да бъдат така потискащи за всекидневния ни живот. Христовата мисия беше да ни спаси от греха (Матей 1:21) не да ни направи дълголетни, здрави грешници или да се понрави на църковните членове, които стриктно съблюдават здравните закони.

Целта на чудесата е да ни разбудят, за да бъдем спасени, не непременно да ни донесат временни облаги, траещи само няколко

години тук на земята. Така че ние можем да бъдем сигурни, че в този свят на грях, болести и смърт ще имаме скръб (Йоан 16:33). Но можем да се изправим пред този факт с друг по-сигурен факт. Истината е, че Христос е надвил света (Йоан 16:3); в такъв случай ние можем да имаме спасение сега! А когато настъпи Неговият час, ще имаме и съвършено физическо здраве като чудо на Божиата милост.

Физическото здраве, подобно на праведността, е Божи дар.

Физическото здраве, подобно на спасението, не може да се спечели, но трябва да се поддържа. Бог ни дава славната възможност да бъдем чисти, но заедно с това Той е предоставил и средствата, чрез които да останем чисти (Евреи 4:16). Той ни дава физическо здраве, но очаква да научим как да се грижим за него. Чрез вяра ние ще растем в познанието, в добротата и в любовта на Бога, ще растем физически, както и духовно. Когато обикнем Бога, Христос ще живее в нас (Йоан 17:23). Когато Христос живее в нас, ние се намираме в състояние на естествено и доброволно съгласие от любов (Йоан 14:23) с целия Божествен съвършен план за живота ни както физически, така и духовно (Римляни 12:2).

Съзнателното съгласие с моралния и с физическия закон идва от самия Бог. Той работи в нас да изпълни благоволенията Си (Филипяни 2:13). Присажда в нас Своята воля чрез духа Си и ни мотивира да я вършим (Езекиил 36:26,27). Хвалете Бога, защото без духа Му ние сме бунтовници по сърце, духовно и физически.

Макар физическото и духовното здраве да са дарове от Бога, има фундаментална разлика между тях. Макар спасението да е наше днес, това не е така за физическото здраве. Не можем да избегнем резултатите от наследствеността или други последици от греха. Природният закон поставя под проклетие всеки акт на нарушение срещу нашето същество (Притчи 26:2). В испанския превод на Притчи 26:2 се казва, че проклетията никога няма да те достигнат без да причина, т.е. ако ти създаваш причината, ще получиш резултата, защото няма резултат без причина. Смъртта е резултат от греха и болестите са просто една междинна степен между живота и смъртта.

Спасението в Христос е дар, който Бог е планирал още преди сътворението (1Петрово 1:20; Откровение 13:8). Божият спасителен план беше готов, преди Сатана и неговите ангели да се бяха

разбунтували и да бъдат изхвърлени от небето (Откровение 12:10). С други думи, Бог и Христос изработиха спасението, преди да сътворят човешките същества със свободна воля, които биха могли да изберат греха. Бог обаче не ни е създал за греха. Той ни сътвори със способността да се доверяваме и да бъдем святи пред Него (Ефесяни 1:14). Макар че човешкото семейство избра да прояви недоверие към Бога, добрата вест е, че сега ние можем отново да изберем спасението чрез Христос (Йоан 3:16)!

Грехът е основна причина за болката, която идва, дори и при такова чудесно събитие като раждането на дете (Битие 3:16). Сега трябва да се борим с тръните и бодлите на живота, за да можем да се храним и да оцелеем (Битие 3:18). Животът ни е изпълнен с проблеми от всякакъв вид. Някои от тях ние сами си създаваме, но други идват неканени и неочаквани.

Необходимо е всеки да разбере закона на причината и следствието. **Ние сме отговорни за избора си.** Така че ние сме причината за някои от нещата, които се случват в живота ни. Грехът обаче е причината за всички болести и страдания. Резултатите от греха няма да бъдат премахнати от света, докато грехът не бъде унищожен след Христовото идване.

Бог е твърде мъдър и обичаш, и по особен начин се възползва от закона за причината и следствието за наше добро. Тръните, бодлите, тегобите, болката и другите житейски тежести, предизвикани от греха, и всички проблеми, постигнали ни заради собствените ни грехове и грешки, се използват по Божествен, милостив и любещ начин, за да събудят чувството ни за нужда от Бога. Така ние можем да се върнем при Него и да бъдем спасени.

Макар нашето ходене с Бога и нашето физическо здраве да са взаимно свързани, важноста на връзката ни с Бога далеч надхвърля важноста на физическото здраве. Можем да имаме Христовата правда сега, в този момент. Не е необходимо да чакаме за спасението си в момент в бъдещето. Всъщност не трябва да чакаме. Можем да се радваме на възстановяващата сила на Бога в своя живот днес и да растем в любовта и единството с Христос всеки ден, макар че може да ни липсва физическо здраве.

Нашият характер трябва да отразява любовта на Христос. Той желае да бъдем свидетели на Неговата любов пред света (Деяния 1:8). Няма да има петно или бръчка в характера на тези, които са

свидетели на Христовия обичащ характер и които чакат Неговото идване (Ефесяни 5:27). Критерият да влезем в небето е да бъдем свободни от греха (Матей 18:7-9), т.е. да принадлежим изцяло на Христос. За физическото ни здраве няма такъв критерий. Съвършеното физическо здраве не е изискване за това да си праведен пред Бога или да бъдеш окъпан в Неговата любов. Ние може да влезем в небето без очи или крайници, с един бъбрек или с два (Матей 5:29, 30). Не е нужно да бъдем физически съвършени или здрави, за да влезем в небето, или да преживеем радостта от него сега. Ние можем да обичаме Бога и да имаме Христовата праведност, без да имаме физическо здраве. Това са радостни, добри вести, особено за слабите и болните.

Също така, **състоянието на физическото ни здраве не е доказателство за връзката ни с Бога**. Ние можем да бъдем фанатици на тема здраве и да се радваме на бликащо от енергия физическо здраве, но изобщо да не обичаме Бога. Никой обаче не може да има физическо здраве за винаги без спасението.

Силните и здравите нямат по-големи шансове за небето, отколкото болните и недъгавите, човекът с петте таланта няма по-голяма награда от онзи само с един или два таланта (Матей 25:21, 23). Крайната награда е вечен живот за онези, които инвестират Божиите дарове, като ги предоставят на Бога и ги развиват, независимо дали имат много или малко. Това се отнася както за дара на физическото здраве, така и за духовното здраве.

Можем да поддържаме оптималното здраве, с което физически сме надарени, спазвайки здравните закони. Ние трябва да сътрудничим на Бога, инвестирайки от времето и енергията си за придобиване на по-високо ниво на физическо, умствено и духовно развитие. Обратно, пренебрегването на максимално добрата употреба на това, което имаме физически и духовно, е с основание осъдено от Дарителя (Матей 25:26-28).

Докато физическото здраве не е изискване, за да се влезе в небето, то е както ръката за тялото. Ръката отваря вратата, за да влезе тялото, но тя не води тялото. Физическото здраве подобрява нашите възприятия и така улеснява и обогатява ходенето ни с Бога. То обаче не определя нашето спасение или връзката ни с Бога. Здравната вест не е вест за спасението. **Спасението е Христос в нас, физически, умствено и духовно.**

Физическо здраве

Физическото здраве, както и спасението, и праведността, са дар от Бога. Когато излезе от ръцете на Твореца, Адам излъчваше здраве, което щеше да трае вечно. Когато грехът навлезе в нашата планета, всичко сътворено бе обхванато от хаоса. Цялото творение ще продължи да стене под ужасното проклятие на греха, докато Христос не възстанови реда и хармонията, както бе в началото (Римляни 8: 22). Дотогава ще съществува метаболитна дисхармония. Докато хармонията е състояние на здраве, дисхармонията е причина за болестите.

Така, че болестите са състояние на дисхармония в обмяната на веществата, както злото е състояние на дисхармония в небето. Недоверието в Бога доведе до отделяне от Бога и до липса на морал. Грехът е причина за болестите, моралното падение и смъртта. Така, за да разберем физическото здраве в светлината на бунта срещу Бога, ние трябва да разберем и праведността чрез вяра. Праведността е връщане при Бога, при Когото ние стоим свободни, в един свят обладан от физически и морални болести и грех. Тяло, свободно от болести и безсмъртно ще имаме след второто идване на Христос (Исаия 33:24; 1 Коринтяни 15:52, 53), не сега.

Човешкият род трябваше да бъде унищожен в момента, в който Адам съгреша. Но Бог и Христос предвидиха критичната ситуация и разработиха план за спасението на човешките същества от вечна смърт, която е резултат от греха. Планът на великата Божия любов ни предостави възможност да изберем да позволим на Христос да живее в нас! Какво фантастично решение на нашия неуспех! Хвалете Бога! Иначе щяхме да бъдем загубени винаги!

Спасението от вечната смърт обаче не е спасение от проклятието на греха, което е смърт (Битие 1:17). **Така сигурно както се раждаме, така сигурно и умираме, а болестите са само стъпка към смъртта.** Те са проклятията на греха и продължават, и се увеличават поради увеличаването на греха в този свят.

Човечеството разполага с един изроден генетичен потенциал, който запада все повече поради греха (Изход 20:5). Ние сме далеч от първоначалното състояние на човека, произлязъл от ръката на Твореца. Човечеството деградира, не се усъвършенства, обратно на мечтателното мислене на много хора. Болестите се увеличават и съ-

ществуват все повече доказателства, че много от болестите се предават по генетичен път. Познати са генетичните шамове за болести убийци, сърдечни болести и рак, както и на други, като диабет, наднормено тегло, високо кръвно налягане, склонност към алкохолизъм.

Ние живеем в този свят на грях, болести и смърт. Божиите закони се нарушават непрекъснато съзнателно или от незнание. Резултатите от нарушаването на физическите и моралните закони се предават по генетичен път в поколенията (Изход 20:5) стотици пъти. Най-интересното е, че въздействието на всички тези изродени физически условия, предаващи се в поколенията, се усилва от погрешните навици на живот. Потомството на едно генетически отслабнало поколение продължава да нарушава здравните закони и дава началото на друго още по-отслабнало поколение.

Няма съмнение, благословенията на Бога са за онези, които се съобразяват с Неговите здравни закони (Изход 15:6). Послушанието е тясно свързано с предотвратяването на болестите. Бог наистина изпълнява Своите обещания. По същия начин очевидна истина е, че моралният закон не предотвратява, обръща или премахва ефектите от греха (Изход 20:5). Законът за причината и следствието действа дори и ако го разбираме погрешно или го пренебрегваме (Притчи 26:2). Грехът е причина за болести и смърт. Поскоро става така, че вредните резултати от греха се предават и натрупват от поколение на поколение (Изход 20:5).

Днешното ни състояние представлява натрупалия се в продължение на няколко стотици поколения прогресивен упадък. По този начин всяко следващо поколение е по-слабо от предишното. Следователно послушанието на Божиите закони днес не може да доведе до обрат в упадъка на поколенията и да ни гарантира физическо здраве. То може да подобри здравословното състояние, което сме унаследили, но не може да премахне влиянието на наследствеността или натрупаното проклятие в резултат на личните ни грешки.

Според пророческото разписание ние сме сред последните поколения, живеещи на тази земя. Вместо да се чудим защо има толкова много болести и смърт, дори и сред Божиите деца, трябва да сме удивени, че някой изобщо е още жив и е в някаква степен здрав. Ако не беше Божията доброта, човешкият род щеше вече да бъде унищожен.

Само в определени случаи Бог избира да наруши генетичния закон на причината и следствието чрез чудото на Неговата доброта (Деяния 3:16). Но дори и тогава онези, които са облагодетелствани от Бога чрез чудната намеса във физическото им здраве, все пак завършват своя живот в гроба. Те отиват там точно както и всеки друг, само че малко по-късно. Законът на смъртта все още съществува, така че не можем да излезем от този свят живи (Битие 1:17; Изход 20:5).

Великата вест за Христос обаче е, че в момента, в който приемем Христос чрез вяра, ние сме простени и спасени (Деяния 16:31). Това наистина е грандиозна новина! Но макар да можем да бъдем спасени сега, ние трябва да чакаме Христовото идване за да получим съвършеното физическо здраве и вечен живот (1 Коринтяни 15:51-54). Макар че ще имаме същото познание и ще сме подобни на това, което сме били тук, ние няма да имаме същата плът и кръв (1 Коринтяни 15:50).

Като цяло обаче ние сме склонни да гледаме на здравето като на наше право. Ако то е наше право, следователно подобава да работим за него. Много хора смятат, че щом Бог е любов, не би трябвало да има болести сред тези, които вярват в Бога и са се присъединили към църквата. Ако здравето е наше право, тогава можем с право да работим за него. Въпросът защо има болести сред християните се подклажда от разбирането, че здравето е резултат от послушание към здравните закони. Следователно ние попадаме в клопката да вярваме, че ако се подчиняваме съвършено на здравните закони, можем да очакваме съвършено здраве. Това е оправдание чрез дела.

Оправданието чрез дела също е и основата за осъждане пък на тези, които не успяват да живеят според здравните закони. Тези, които осъждат другите смятат, че онези, които се подчиняват на здравните закони, не се разболяват. Тази погрешната идея, че здравето се гарантира от послушанието, пренебрегва факта, че здравето е дар. **Не можем да спечелим по-добро физическо или духовно здраве чрез здравословен начин на живот както не можем да спечелим спасението си чрез дела.**

Фарисите преподаваха теологията на това да бъдеш послушен, за да живееш. Тази философия бе дълбоко всадена в съзнанието на първите Христови ученици (Йоан 9:2). Тя преобладава и в

наши дни и изглежда ние лесно падаме в същия този капан. Очевидно съществува скритата силна тенденция да чувстваме, че ако сме послушни на законите на физическото здраве, ще сме здрави. И ако се разболеем, трябва да сме се провалили в нещо, т.е. да сме съгрешили. Това е религиозна концепция на "правене", за да живееш. Тази философия ще повлияе всекидневния ни живот. И по-съществено е, че без съмнение ще въздейства и върху подхода ни към духовния живот.

Правилно е да възприемем един здравословен начин на живот. Здравните закони го изискват. Обаче всяко строго дисциплинирано религиозно поведение в съгласие със здравните закони, но без вярата и любовта на Бога, е просто незабелязан или неразкрит здравен фанатизъм. Такова придържане към здравните закони се е родило под движещата сила на оправдание чрез дела. Определени здравословни навици на живот може да не бъдат нищо повече от един акт на самонадеяност или на егоизъм, а не на някакво упражняване на вяра. Послушанието към правилата без любов и абсолютна вяра в Христос може да ни ползва донякъде сега, но е без стойност за вечността. Защото, което не е от убеждение чрез любов, е грях (Римляни 14:23).

Много обикновени хора и някои добронамерени здравни работници явно подхождат, може би несъзнателно, законически към физическото здраве. Те приличат на онези, които живеят с надеждата да са послушни на моралния закон. Вършенето на правото и вършенето на погрешното се превръща в доминиращата сила в нашата религия. Подтикът да се подчиним на правилото измества принципа. Ние сме мотивирани от желанието за физическо здраве, но не успяваме да уловим духа на любов от страна на Бога в Неговия дар здравето. Тъжен факт е, че много хора, които претендират да са на Божията страна, вършейки най-доброто по отношение на своето тяло, не правят нищо друго освен да се прекланят пред олтара на оправданието чрез дела.

Вярно е, че добре дисциплинираното поведение в действителност подобрява физическото здраве, дори и при липсата на любов като двигател. Здравословния начин на живот заслужава похвала в света. Има много компании в света на бизнеса, които спестяват милиони долари от медицински застраховки понеже служителите са били включени в здравни програми, които значително намаляват

риска от дегенеративни болести. И онези, които продават тези пакети от програми в бизнес света правят пари от това. Идеята е ясна. Всеки е отговорен, и ти можеш да работиш за това!

Здравето чрез дела по подобен начин е подсъзнателно, но дълбоко всадено в църквата. **Придържането към здравните закони обикновено се тълкува като висок морал.** Този тип поведение е особено високо ценено от консервативните църковни здравни ентусиасти. То лесно може да се види и оцени. Печели одобрението на консервативните "религионисти" - както обикновени хора, така и лидери.

Все пак, строго дисциплинираният начин на живот, който благоприятства продължителността и физическото качество на живота, не може да замести истинското чувство за Божията любов във физическото, както и в духовното ни благоденствие. Ако духът на Христос не е преобладаващият принцип в живота ни, каквото и да правим няма стойност за връзката ни с Бога.

Ползата от съобразяването със здравните закони е научно потвърдена поради по-ниското ниво на болестите и удължения живот сред тези, които следват здравословните принципи. Многобройните научни публикации от изследванията върху здравето на адвентистите и много други доклади са доказателство в подкрепа на този факт. В съгласие с това, важното известие, което дойде от последния Международен конгрес по храненето, проведен в Монреал, Канада (юли 1997 г.), също подчертава, че придържането към здравословния начин на хранене е ползотворно за здравето. Беше подчертано, че увеличаването на количеството на приемането на зеленчуци и плодове има голямо значение по целия свят за намаляване на риска от сърдечносъдови заболявания, рак, диабет и много други болести.

Подобавачият отговор на тази информация е да се съобразим с откритията. Намалено страдание и удължен живот всъщност са в съгласие с целта на здравната вест, дадена ни от Бога, за намаляване на болестите и страданието на човешкия род. Без съмнение физическото здраве е благословение, дадено ни от Бога. Критична точка във великата борба между доброто и злото си остава нашата мотивация. Тялото ще реагира на придържането към здравните закони, независимо дали го правим чрез вяра или чрез дела. Обмяната на веществата не прави разлика дали деянията ни са от вяра. Но

няколкото допълнителни години без болести в този свят на безредие са нищо в сравнение с най-важната причина за даването на здравната вест.

Основната причина за здравната вест на Бога, дадена на човечеството от любов е да можем да си възстановим безпрепятственото и непрестанно общуване със Създателя, както беше в началото. Физическото здраве е основата за моралното здраве. Освен това умът е единственото средство, чрез което можем да изберем да общуваме с Бога. Общуването с Него е ключов елемент на моралното благосъстояние и подготовката на хората за Христовото идване. Вярата в Бога и Неговия план за физическо и духовно спасение става решителен елемент във великата борба.

Доверието в Бога и любовта към Него ще ни накарат да изберем да бъдем с Него (Йоан 3:16). Доверието в Бога ни кара да си починем спокойно в обещанията Му (Псалм 91:14; 3:3; Исаия 26:4). Това е оправдание чрез вяра!

Оправданието чрез дела е подмолно и изключително опасно, защото нашите собствени дела за получаване на физическо здраве в края на краищата имитират резултата, получен чрез оправдание чрез вяра. Класически пример във физическия свят е злокачествената (пернициозна) анемия, която се причинява от недостатъчност на витамин В12. Много от симптомите на тази ужасна болест могат да бъдат маскирани чрез добавки на фолиева киселина, друг В-витамин. Това обаче не променя или забавя развитието на унищожителните ефекти на злокачествената анемия върху централната нервна система. Няма заместител на витамин В12, който да спре яростната атака на тази болест. Също така няма и заместител на елемента вяра в пълното здраве.

По същия начин, можем да участваме в занимания по фитнес, курсове по хранене и други здравни програми в опитите си да подобрим физическото си здраве. Онова, което Бог желае да ни даде чрез здравето, обаче е възможността за по-близко общение с Него. И ако не уловим образа на любовта в Неговата вест на любов чрез здравните закони, ще пропуснем това чудесно предложение. Успешно ще замаскираме истинските симптоми на състоянието ни пред Бога, чрез временните подобрения на физическото здраве и ще изгубим вечните стойности на здравните закони.

Единственият начин, по който можем да удовлетворим

Бога с нашето тяло или с нашия дух, е да обикнем Спасителя чрез вяра! Обикналите Христос старателно ще спазват всичко, което Той е заповядал (Йоан 14:15). Това послушание е родено от любов и е подпомогнато от силата на Святия Дух. Тогава ние можем да се наслаждаваме в Божието присъствие и да Го хвалим във великолепието на светостта (Псалм 29:2). Това е здраве в най-добрия му вид тук на земята! Само тогава физическите и духовните ни дарове се развиват съвместно до нивото, което Бог желае за нас (3 Йоан 2). Само тогава ние наистина имаме здраве и живот в пълнота от Христос, Който дойде да ни даде живот и здраве в изобилие (Йоан 10:10).

Съществува записана молитва за нас, така че да имаме физическо, както и духовно здраве (3 Йоан 2). От предходните мисли е ясно, че освен ако Бог не извърши чудо в нас, може да заболеем от сърдечносъдова болест, рак, диабет и още кой знае какво. Генетичният план може да ни сигнализира кое от всичките може да се случи. Всички ние физически сме под голям риск, независимо дали Христос живее или не в нас. Добрата вест е, че Христос ни привлича към един наистина изобилен живот, който Той ни предлага тук, ако бъдем в хармония с Небето в дух, не просто в действия, носещи физическо благосъстояние!

Този принцип се илюстрира чрез парализика. Христос му прости всичките грехове (Марко 2:5), след това той получи дара физическо здраве. Христос дойде първо и преди всичко да потърси и да спаси изгубените, не да премахне всички тегоби на живота. Да имаш Христос в светлината на оправдание чрез вяра, е истинското живеене, независимо дали ще получим или не и дара на физическото здраве.

Праведността и дружбата с Бога са само чрез вяра. Абсолютно нито едно дело няма в праведността. Ние избираме да предоставим своето тяло на Бога чрез вяра и от истинско преклонение. Той приема това за най-доброто от всичките ни усилия. След това ни преобразява в нови създания в Христос. Ако Бог ни преобразява, то ние вече не вършим каквото и да било. Тогава всяко съобразяване със здравните закони е действие на Бога в нас, не наше действие за Него. Послушанието е доказателство за праведността, но само Христос е праведен. В такъв случай послушанието към здравните закони, е Христос да действа в нас според своето благоволение (Филипяни 2:13).

Докато физическото здраве е най-важното богатство, което ние днес имаме, неговата роля в духовното здраве има даже още по-голяма стойност. Нашето вечно съществуване е завладяно физически и духовно от противника. Но от любов, Бог откупи за нас привилегиата да представим цялостното си същество пред Него. Когато го направим, ние ще сме щастливи да получим спасение от Бога сега и тук.

Следователно дали имаме физическо здраве, или сме болни, нека благодарим на Бога за времето и възможността, която Той ни дава да приемем Христос да живее и да работи в нас, за да желаем спонтанно да живеем според любещите закони, които Той е установил в нас. По-късно, когато Христос дойде на земята отново, ще живеем вечно в изобилно физическо здраве.

Обикнали Христос

Едно от най-ясните известия за връзката между физическото здраве и праведността е заявеното от Бога желание да се наслаждаваме на добро физическо здраве в същата степен, в каквато се радваме и на духовно здраве (3 Йоан 2). Ние ще търсим Божията праведност първо и преди всичко (Матей 6:33), за да процъфтява душата ни в Неговите ръце. Търсейки Бога, ние ще Му предоставим тялото си заедно с цялото си същество, за да може пълнотата на Неговата воля да бъде изработена в нас (Римляни 12:1,2).

Съвсем разбираемо е, че ще последват болести и смърт, ако изберем да пренебрегнем или открито да нарушим Божиите физически и морални закони. Наказанието на греха е смърт. Наказанието за всичките ни лоши навици поради своеволни нарушения или поради незнание на здравните закони, е болест. Бог не ще се намеси в действието на закона за причината и следствието, като премахне наказанието за нашите грешки и изпълни очакванията ни за живот без болести или страдание, причинени от собствения ни избор.

Човешките страдания без съмнение следват престъпването на естествения закон (Псалм 26:2) в няколко поколения поред след нарушението (Изход 20:5). Може обаче да бъдем сигурни, че Бог прощава нашите прегрешения, когато чрез вяра изповядаме грешките си пред Него. Но какво да кажем за онези, които обичат Бога и вни-

мават в духовния и физическия Му закон?

Каквото и Бог да допусне да ни сполети, когато сме Му предали живота си, ще е само израз на Неговата обич за наше най-добро за вечността (Римляни 8:28). Често резултатите от Божията любов, работещ пред хаос от сривове в Творението Му, се проявяват като болест или смърт сред тези, които Го обичат. Вероятно няма да разберем болестите и смъртта, от които страдаме, след като в същото време сме се молили за здраве и живот. Няма ли тогава Бог да отговори на молитва за излекуване, отправена чрез вяра? Да! Той ни кара да Го молим за този вид помощ чрез вяра (Яков 5:14). Но Божият копнеж да ни опрости от греха (Марко 2:5) и да ни спаси от него е далеч по-голям от желанието и намерението Му да излекува нашите болести.

Грехът е причината за хаотичния свят на болести и смърт. Който и да дойде при Бога чрез вяра, молейки за прощение и победа, няма да бъде отхвърлен (Йоан 6:37). Но едно чудотворно излекуване на нашето физическо тяло е преди всичко проява на Божията сила да прости (Марко 2:10). Понякога Бог отговаря с "да" не защото ни обича повече. Понякога Той отговоря с "не", не защото сме Го разочаровали. Бог винаги отговаря на искрената молитва, макар че често мислим, че не ни отговаря. Причината, заради която често не разбираме Неговия отговор, е, че Той отговаря според най-доброто за нашите вечни интереси. Нашите и тези на околните, а не според личните ни интереси в момента.

Вече имаме изобилни доказателства за Божията сила да прощава. Наистина не се нуждаем от повече доказателства чрез чудеса, показващи силата и желанието на Бог да прощава. Ако чрез вяра молим за излекуване и по чуден начин това не стане, очевидно е, че не е за наше вечно най-добро (Римляни 8:28). Бог е напълно способен и безрезервно съгласен да изцери нашите болести, ако това е за наше най-добро.

Така че, ако Той не се намеси по чуден начин да ни даде физическо здраве, както Го умоляваме, трябва да разберем, че това не е най-добрият избор за нас. Трябва да протегнем ръка към Бога чрез вяра дори по-настойчиво отпреди, съзнавайки, че Бог е любов и в любовта Си Той контролира нещата. Освен това е нужно да се доверим, че Бог е съвършен и всемъдър. Следователно не може да направи грешка. Няма да задържи някое чудо, ако то е за нашия най-

добър вечен интерес.

Можем да бъдем спокойни и сигурни, знаейки, че Изкупителят ни е жив (Йов 19:25), независимо какво ни се случва физически. И щом Той е жив, ние ще го видим дори и ако нашата плът бъде разрушена тук на земята (Йов 19:26). Това е онзи дълбок урок, на който Бог ни учи чрез живота на Йов. Йов се стремеше към Бога с цялото си същество въпреки мъчителната болест, от която невинно страдаше дълго време.

Ние живеем в територията на врага. Трябва да разберем, че Бог не е избрал да ни вземе от този свят или от страданията му. **Той умело и с любов използва болестите и изпитанията в живота като камъни, по които да преминем заедно с Него.** Решителните Му усилия и даровете Му към нас ще ни пазят от лукавия (Йоан 17:15). Божията воля за нас е нашето осветение (1 Солунци 4:3). То е съчетано с Неговото желание да се радваме на живота в цялата му пълнота в Христос (Йоан 10:10). Христос е живот и Той иска да живеем в близост, неразделни с Него сега (Йоан 15:4) независимо дали сме болни или рано ще умрем. Скоро Той ще дойде, да ни вземе със Себе Си, за да можем да живеем завинаги с Него (Йоан 11:25).

Факт е, че животът и здравето са чудеса на Божията доброта. Бог обаче не извършва специални чудеса, за да изтрие закона за причината и следствието в резултат на наследствеността или в резултат на собственото ни незнание, или своеволно незачитане на Неговите закони. Добрата вест е, че Бог ще използва нашите немощи, независимо от причината, за да покаже любещата Си и спасяваща сила (Йоан 9:2).

Ние обаче сме склонни да считаме чудесата за проява на специалното Божие благоволение към нас. Изглежда, че бидейки свидетели на чудо в своя живот, то или често остава незабелязано, или си приписваме част от заслугите вместо да отдадем всички заслуги на Бога за Неговата Божествена намеса. Когато сме се молили толкова настойчиво и чудото се случи, сме склонни да приемем, че част от заслугите са полагащата се награда за горещите ни молитви. Или се чувстваме доволни в себе си, защото гордо предполагаем, че едно чудо, извършено заради нас, е доказателство за нашето положение пред Бог. Така подмолно се намесва оправданието чрез дела, дори и в интимния ни молитвен живот, и в общуването ни с Бог.

Това поведение на измамници, крадящи от славата на Бога, която подобава само на Него или поведение на хора, които не Му благодарят, е вековно старо. При един случай само 10% от получените чудодейната намеса на Христос се върнаха да Му благодарят за грандиозното изцеление (Лука 17:17). И можете ли да си представите? Този, който се върна да благодари и да хвали Христос, беше чужденец по религия. Религиозните прокажени, поради някакви причини, не благодариха на Христос за чудотворния Му дар за тях.

Изглежда, че днес нашата благодарност и хвала към Бога за даровите Му на спасението и физическото здраве често не надхвърлят мизерните 10% благодарност на онези религиозни прокажени от времето на Христос. Ние вече по навик лишаваме Бога от хвала за чудотворните изцеления, както и за всекидневните прояви на чудото на живота и здравето, които получаваме от Него във всеки момент.

Най-малкото, което можем да направим, за да признаем Божиите благословения, е да хвалим Бога всеки ден за нашето спасение и за физическото ни здраве. Но колко от нас в действителност правят това? Повече от обикновената благодарност към Бога за даровете Му на спасение и физическо здраве обаче е нашата привилегия да предоставим на Бога всеки ден онова, което вече е Негово (Римляни 12:1) - нашата човешка природа и тяло. Има определен план във връзка с личната ни отговорност (Филипяни 2:12). За да Му отговорим, трябва да съхраним даровете, които ни е дал, като всъщност Му ги дадем обратно, за да се грижи Той за тях. Единственото безопасно място за нас е в Божиите ръце, и трябва да изберем да бъдем там. Това е истинското преклонение пред Бога!

Истинското преклонение пред Него с любов (Римляни 12:1) ще Му позволи да извърши Своята добра, благоугодна и съвършена воля за нас (Римляни 12:2). Тогава Той ще осъществи в нас много повече, отколкото можем да си помислим или да си представим (Ефесяни 3:20).

Бог очаква от нас да познаваме добре моралния закон и здравните закони, така че когато Той е в нас, да живеем в съгласие с тях. Макар да излива Своите духовни благословения върху всеки един, те стават наши само когато вярваме и ги приемаме. Макар да ни е дал физическия живот, ние трябва да Му сътрудним, за да достигнем най-високия потенциал от физическо здраве, който е дал на

всеки от нас поотделно. Не можем да се наслаждаваме на пълнотата от духовно или физическо здраве, докато съзнателно или по незнание нарушаваме Неговите закони на любовта. Нито пък можем да се радваме в пълнота на духовното или физическото здраве чрез делата си на послушание, които са като омърсена дреха пред Бог (Исаия 64:6).

Бог ни е сътворил и ние сме Негови (Римляни 11:36). Той няма да ни насили, нито да узурпира правата ни, нито ще потъпче личната ни привилегия да Му предоставим телата си (Римляни 12:1). Когато изберем да почитаме и славим Бога, това Му позволява да обитава в нас като в Свой храм (1 Коринтяни 6:19, 20). Каква невероятна чест! Бог ни почита с присъствието Си, защото Той ще почетете всеки, който Го почита (1 Царе 2:30). Каква славна чест да бъдем обитавани от Праведния. Христос в нас е праведност, а праведността е чрез вяра от любов към Бога. Правдата е дар от Бога. Да бъдеш праведен, означава да бъдеш в съгласие с Божията воля. Христос е нашата Правда, и Той е в нас по наше съгласие.

По същия начин Бог не ще ни насили, нито ще узурпира правата ни, нито ще потъпче личната ни отговорност към нашето физическо здраве. Имаме пълното право да изберем да живеем в съгласие със здравните закони, но послушанието чрез вяра и любов може да дойде само от Христос, Който е праведен. Ние можем да подобрим нашето здраве чрез по-добър живот, но не можем да очакваме, че ще бъдем по-здрави просто защото сме послушни на здравните закони.

Докато телесната обмяна на веществата може естествено да се повлияе от послушанието към здравните закони, истинското здраве на тялото, ума и духа се получава и поддържа чрез Христос единствено чрез вяра. Представява истински интерес да се открият някакви загатвания в медицинската литература, които посочват зависимостта на физическото здраве от състоянието на нашия ум и духовни възприятия. Животът на здраве, който Бог ни предлага (Йоан 10:10) обаче, стои далеч над едно здраво, добре функциониращо тяло. Това е живот, който е в пълна хармония с Него сега. Когато дойде времето, Той ще ни облече с тяло, надарено с вечно здраве (1 Коринтяни 15:50).

Трябва да бъдем съвсем наясно с факта, че да имаме физически здравословен начин на живот, не ни гарантира телесно здра-

ве повече, отколкото послушанието на моралния закон ни спечелва спасението. Например Центърът за здравно образование "Пасифик" се занимава с преподаване на здравословен начин на живот. Това е място, където "Обучението е за Живота". Но все пак има хора, които продължават да са хиперлипидемици, да са с високо кръвно налягане или диабет въпреки промените, които най-предано извършват в живота си. Онези болести, които не се влияят от начина на живот, ние приписваме на генетични дефекти в резултат на наследствеността. На наследствеността приписваме и физическото здраве на хората, които въпреки злоупотребата към своето тяло, все още се радват на добро здраве.

Тези учудващи връзки между здравето и болестите са подобни сред хората в църквата, както и в света като цяло. Съвестен здравен реформатор, който обича Бога, може да умре години преди някой разпуснат немърливец. Ключовият въпрос във великата борба между доброто и злото е не дали имаме или нямаме физическо здраве. Физическото здраве е дар от Бога. То е временно благословение, дадено на доверие, за да се използва в изграждане за вечността.

Ключов въпрос за здравето сега и за вечния живот е качеството на живота, който имаме в общение с Христос. Онези, които предоставят телата си на Бога (Римляни 12:1), са избрали да живеят в общение с Христос тук на земята, независимо от физическите им дадености или дефекти. Продължителността на престоя ни тук на земята е незначителна спрямо вечността, която предстои пред онези, които вярват и избират да обичат Христос. Всички можем да се облегнем на уверението, че Христос дойде да потърси и спаси всички изгубени (Лука 19:10).

Бог се отнася с особена нежност към тези, които страдат. Това е една от причините, заради които Христос, докато беше на земята, прекара повече време в лекуване, отколкото в проповядване. Въпреки сегашното ни физическо състояние Христос ни поднася Своя живот, за да го живеем, и то в изобилие (Йоан 10:10). За това не се изисква съвършено физическо здраве. Изисква се пълно посвещението от доверие и любов.

Нуждата от здравно пропагандиране

Физическото здраве е дар. Следователно не можем нито да очакваме да притежаваме здраве, нито би трябвало да изискваме това. **Макар че то е дар, ние сме изцяло отговорни за това как се отнасяме към телата си.** Днес напълно признат факт сред учените е, че дегенеративните болести са или подпомогнати, или причинени от нашия собствен избор на начина ни на живот. Във физическото здраве, както и в духовното, съществува голяма лична отговорност.

Тялото се влияе от здравните закони дори и в напреднала възраст. Например изследователски доклад показва ползата от упражнения сред хора на възраст над 80 години. Онези, които използвали патерици, укрепнали и постепенно преминали на използването на бастун, когато започнали систематични упражнения за изграждане на мускулите.

Помислете си за унищожителните навици на пушенето и пиенето. Ракът на белите дробове е пряка последица от пушенето; сърдечните болести са главната причина за смърт сред пушачите. Алкохолът разрушава здравето на нашето тяло, ума, социалните връзки, силата на волята и душата ни.

Обърнете внимание на фрапантната липса на активност в Съединените щати. Около 60% от населението на Щатите не се упражнява достатъчно и около 25% не се упражнява изобщо. Това означава, че по-малко от 1 на всеки 6 души (15%) избира да прави достатъчно упражнения за поддържане на физическото си здраве. Живите факти показват, че повечето хора в тази страна направо ръждясват от липса на активност в сравнение с онези, които се изхабяват от прекомерна физическа дейност. Многостранныят лош ефект от бездействието се дължи на собствения ни избор.

Да размислим и върху прекомерното ядене и всички други разрушаващи здравето навици. Изчислено е, че над 70% от все още неразвитите хронични заболявания, могат да бъдат предотвратени чрез възприемането на здравословните навици в храненето.

Да погледнем на 4-те основни рискови фактора за сърдечно-съдови заболявания, които са убиец N1 в индустриалния свят. Това са високо ниво на холестерол или триглицериди в кръвта, високо кръвно налягане, пушене, липса на подходяща физическа активност. Други рискови фактори са затлъстяването и диабета. Всички тези

рискови фактори за развиване на болести се влияят от промени в начина на живот. Макар да има доказателство за генетична предразположеност към сърдечни болести, затлъстяване, диабет и други болести, възможно е унаследените черти да се преодолеят чрез подходящ начин на живот. Изявяването на болестта може да бъде отложено, предотвратено и дори анулирано от един здравословен начин на живот.

Наблюдава се световно пробуждане за ролята на начина на живот за предотвратяване на болестите. Съвременната наука изтъква диетата и физическата активност като двете главни области в начина на живот, чрез които повечето хора могат да подобрят физическото си здраве. Преобладаващата част от научните доказателства сочат, че появата на дегенеративни заболявания намалява забележимо и качеството на живота се подобрява значително чрез правилни навици на хранене и чрез подходяща редовна физическа активност.

Каква чудесна възможност се отваря пред нас в този момент от световната история. Можем да покажем любовта на Бога посредством здравословен начин на живот на свят, готов да слуша за своето физическо здраве. Можем да учим другите онова, което знаем за здравословното живеене и Божиите закони на любов, които пазят физическото ни здраве. **Най-добрият и ефективен начин да учим другите е чрез личен пример.**

Много християни, нехристияни също, обръщат внимание на научните препоръки за възприемане на здравословен начин на живот. Те жънат ползата от физическо здраве благодарение на възстановителната способност на дадената им от Бога чудесна система. Тези хора могат да бъдат доведени до по-голямо познание за любовта на Бога и някои, които не познават в действителност Христос, ще го приемат за свой Спасител. Христос в тях ще извърши своето благоволение, което е да живеят в хармония с моралните и физически закони.

Научните открития потвърждават и основния, даден ни от Бога, принцип да избягваме всичко, което е лошо, и благоразумно да използваме само доброто. От това не следва, че ако нещо е добро, по-голямото количество от него е по-добро. Например излишъкът от ниацин (вит.В3) може да предизвика увреждане на черния дроб; излишъкът от витамин С може да доведе до натрупване на

оксалова киселина, която откриваме в бъбречните камъни; прекомерното снабдяване с желязо в ранните години може да изложи организма на по-голям риск от болести по-късно поради формирането на свободни радикали; излишъкът от цинк може да доведе до недостиг на селен и да ни предразположи към рак. Слънцето превръща холестерола под кожата във витамин D, но прекомерното излагане на слънце е свързано с рак на кожата. Упражненията са закон на живота, но прекомерните, натоварващи упражнения, както често се среща при състезателите, понижават издръжливостта към болести.

Всички хранителни вещества и здравни принципи са съществени. Очевидно вестта към всички нас е, че излишъкът от каквото и да е е толкова вреден, колкото и недостигът. Трябва да сме умерени във всичко, за да имаме физическа и духовна полза (1 Коринтяни 9:25). Умереността е основата на здравословния живот.

Адвентистите от седмия ден прокламират значението на диетата, упражненията и въздържанието от средата на 19 век. Освен това те препоръчват:

Изобилна употреба на чиста, свежа вода;

Свободно поемане на свеж, чист въздух;

Достатъчно излагане на слънчева светлина;

Подходяща всекидневна, седмична и периодична почивка както и достатъчно количество сън.

Това включва редовно хранене и сън, и никакво хранене между яденетата;

Доверие в Божиата сила - вяра. Вярата е ключова за издигане на човешките светски усилия по отношение на здравето в духовен акт на преклонение.

Последният от цитираните горе принципи - доверие в Божествената сила - изглежда сякаш не на място. Като че ли е отделен от всички други физически компоненти на здравето, тъй като няма физическо съответствие на доверието в Божествената сила. **Доверието в Бога обаче е най-мощната мотивираща сила да се следват здравните принципи.**

Доверието в Божествената сила е именно този принцип, който оживотворява цялата ни система, физически и духовно, и ни позволява да бъдем изпълнени с духовна сила. Вместо да е чужда и неприсъща на здравето, вярата е самата основа на физическото и

духовното здраве. Съвременната медицинска практика едва сега започва да осъзнава силната връзка между духовното и физическото здраве.

Всички компоненти на физическото здраве, които изброихме вече, си имат своите съответствия в компонентите на духовното здраве. Тези връзки са показани по-долу:

Изучаване на Божието слово (хранене);

Молитва (упражнение);

Въздържание (във всички аспекти на живота);

Любов извираща отвътре (вода);

Светият Дух (чист въздух);

Христос - Слънцето на правдата (слънчева светлина);

Съботната почивка (физическа почивка);

Вярата (доверие в Божествената сила).

Физическото, както и духовното здраве, са дарове на Бога, които трябва да съхраняваме. Най-добрият начин да ги запазим е да търсим Бога над всичко (Матей 6:33). Ние съхраняваме онова, което Бог ни е дал, когато Му позволим да ни има безрезервно (Римляни 12:1,2). Предоставянето на нашето тяло на Бога е истинското поклонение. Неуспехът в това прави нашето поклонение нищожно независимо от степента или интензивността на нашата религиозност.

Бог желае да ни изпълни целите със Себе си. Ние вече сме Негови по сътворение (Римляни 11:36). Освен това Той иска да бъдем Негови и по изкупление. Бог е повече от способен да опази онова, което Му поверим (2 Тимотей 1:12). Той е най-сигурното хранилище в цялата вселена!

Даровете на физическия живот и здраве, които имаме, могат да бъдат поддържани чрез съобразяване със законите на нашето същество. Всеки би имал физическа полза от следването на здравните принципи, независимо дали приемаме, или не Христос. Но за да се наслаждаваме на физическото здраве, както можем да се наслаждаваме и на духовното (3 Йоан 2), ние сме поканени да предоставим чрез вяра и от любов нашите тела на Бога като истинско духовно служене (Римляни 12:1). Христос след това ще стане Господар на живота ни.

Послушанието, което следва приемането на Христос е изцяло чрез Христос в нас, благодарение на вяра и любов към Бога (Йоан

14:15). Тогава ще прославим Бога с телата си (Откровение 14:7), като се наслаждаваме на възможно най-голямата пълнота на живота тук на земята (Римляни 12:2; Йоан 10:10).

Здраве в най-добрия му вид

Най-важната цел на физическото здраве е да усили дадената ни от Бога воля да избираме, което води до общение с Бога с любов. Макар че не можем да избегнем болестите поради греха в този свят, можем да Му предоставим телата си, за да се осъществи Неговата воля в нас. Христос става наш Господ и Спасител. Ние сме преобразени от обичаите и навиците на този свят към живот в хармония с моралните и физическите закони на нашето естество. Можем да докажем тук, на земята, че волята на Бога за нас е добра, благоугодна и съвършена.

Божията цел за нас е да имаме физическо и духовно здраве в изобилие, както и се казва: “Любезни, молитствам да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти” (3 Йоан 2).

“Благоуспява” се отнася за физическото и за моралното здраве. Всяко едно подпомага другото. Думата за здраве (salud) на испански може да бъде дефинирана и като спасение (salvaciou). Гръцката дума, преведена като “здраве” в 3 Йоан 2, може да означава и душевно здраве, а образно казано, означава “непокуварен”. Обратно, гръцката дума “душа” може да се отнася до физическо здраве, но може да се отнася и до духовния живот, свързан с душата.

Физическото и духовното здраве са подобни в това, че и двата вида са дар от Бога; той се изгубва, ако не се поддържа; поддържа се чрез вяра в Христовата правда (добрите дела на Христос, т.е. Неговото послушание).

Макар физическото и духовното здраве (правдата) да са подобни, те се и различават:

Духовното здраве е наше сега, веднага щом помолим за него, а пълното физическо здраве няма да бъде наше, докато Христос не дойде отново;

Правдата е атрибут на спасените, докато физическото здраве не е съществено за спасението;

Външното послушание е без стойност за духовното здраве и

за спасението, докато тялото веднага се повлиява от послушание към здравните закони, независимо дали познаваме Христос.

Слънцето свети над добрите и злите еднакво (Матей 5:45) но Слънцето на Правдата ще грее само над онези, които Го приемат. За онези, които Го приемат, Той ще излекува душите им (Малахия 4:2) и в края ще ги вземе там, където няма да има повече болест или смърт. Човек, който се наслаждава на Божията спасителна благодат, е съвестен и по отношение на физическото здраве. Човек, който се радва на физическото здраве, е по-добре подготвен да оцени доброта на Бога и да се наслади на най-прекрасна връзка с Него. Духовното и физическото здраве са скъпоценни дарове на Бога, които се преплитат чудесно! Бог ни е дал чудна радостна вест за здравето, която да споделим и с другите.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Физическото и духовното здраве са страни на един и същи дар на живота, даден ни от Бога. Спасението е дар от Бога, достъпен за всяко човешко същество. Спасението е да имаш Христос. Имаме Христос, когато вярваме в Него и Му се доверяваме.

Нищо не можем да направим, за да спечелим спасението. Можем обаче чрез вяра да предоставим нашето същество на Бога, така че да умрем за себе си, което позволява на Христос да живее в нас. Тогава ние сме в общение с Христос и имаме Неговата правда. Това е спасението. Предоставянето на нашето същество на Бога е най-висшият акт на служба.

Присъствието на Христос в нас се изразява чрез спонтанно съгласие с цялата Божия воля. Божията воля на любов за нас е добра, благоугодна и съвършена! Послушанието на Божия закон представлява Божията работа в нас, не нашата работа за Бога.

Физическото здраве, както и спасението, е дар. Той не се печели. Можем обаче да предоставим телата си на Бога като истинско служене чрез вяра. Предоставянето на телата ни във физическата сфера е равностойно на предоставянето на нашата горда същност на Бога в духовната сфера. Христос в нас ни води чрез вяра към спонтанно послушание към природния закон. Послушанието към физическите, както и към моралните закони, е резултат от любовта и силата на Христос, работещ в нас по наш собствен избор чрез вяра и любов към Бога.

Една от целите на здравната вест е да намали страданието на боледуващото човечество. Първичната причина за здравната вест е да получим най-високо развитие на тялото и ума. Умът е капиталът на тялото и единственото средство, чрез което Бог общува с човешките същества. Следователно онова, което подобрява телесното здраве, подобрява и умственото здраве. Именно с ума си ние вярваме и

избираме Христос - нашия Спасител, Който вече е дал Себе Си за нас. Именно с ума избираме да растем в Христос, това е освещението. В такъв случай нашето духовно здраве включва цялостното ни участие в Божия план за всекидневния живот както на тялото, така и на нашия ум.

Физическото и духовното здраве са дарове на Бога, свързани неразделно. Духовното обяснява физическото. Физическото усилва разбирането за духовното. И двете трябва да работят заедно, за да ни доведат по-близо до Бога. Да бъдат свързани в най-мощната вест за достигане на свят, който умира физически и духовно. Това е работата на Божията църква на остатъка днес.

Можем лично да се радваме на спасението сега и да се възползваме от физическото здраве, което днес искаме, очаквайки преобразуването на нашите тела в пълния блясък на физическото здраве при второто идване на Христос.

Благодарим на Бога за Неговата пробуждаща ни покана от любов - за пълно здраве!